

หมายต้องห้ามในภาษาจีน หรือคำภาษาอังกฤษแสดงความรักใคร่ ยกยอ เพื่อบอกความรู้สึกและเพื่อบรรเทาความเครียดในสถานการณ์ต่างๆ เช่น ความโกรธ ความกลัว ตกใจ คับข้องใจ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในสถานการณ์เหล่านี้เพื่อบอกอารมณ์และความรู้สึกที่แท้จริง และหลีกเลี่ยงความหมายในแง่ลบของคำ/วลีเหล่านี้ในภาษาจีน

การใช้ภาษาอังกฤษในบริบทเช่นนี้สามารถอธิบายได้จากค่านิยมจากปรัชญาขงจื้อซึ่งสอนให้คนที่มีการศึกษาควรสามารถควบคุมความรู้สึกตนเองได้ คนซึ่งมีอารมณ์รุนแรง หรือชอบการยกยอชมเชยผู้อื่นนั้น เป็นคนไม่น่าไว้วางใจและมีบุคลิกภาพอ่อนแอ อย่างไรก็ตาม แนวคิดของขงจื้อขัดแย้งกับจิตวิทยาสสมัยใหม่และวัฒนธรรมตะวันตกที่สอนว่าการปลดปล่อยอารมณ์หรือความเครียดเป็นเรื่องปกติและการชมคนอื่นเป็นมารยาทในการพูดคุย ดังนั้นชาวจีนที่ได้รับการศึกษาสมัยใหม่จึงทำตัวเป็นกลางโดยใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาจีนเพื่อบรรเทาความรู้สึกทางอารมณ์เมื่อจำเป็น การกระทำเช่นนี้เป็นการทำตามทั้งกฎเกณฑ์ชาวจีนโบราณและความคิดสมัยใหม่

งานวิจัยของ Chen (1996) ยังแสดงให้เห็นว่าการสลับภาษายังใช้เพื่อสร้างความประทับใจกับผู้อื่น หรือโอ้อวดว่าผู้พูดมีการศึกษาดี

การสลับภาษาจีนและภาษาอังกฤษ ผู้พูดได้ถูกมองว่ามีประสบการณ์ชีวิตและความรู้โยงกับอาชีพบางอาชีพ หรือความทันสมัยเพราะว่าภาษาอังกฤษได้แพร่ขยายเป็นภาษาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ความทันสมัย การสลับภาษาดังนั้นแสดงสัญลักษณ์ สถานภาพที่โยงกับสถานภาพของภาษาอังกฤษในโลก

นอกจากนี้ Chen (1996) พบว่าการสลับภาษาเพื่ออธิบายคำที่ผู้พูดคุ้นเคยในภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาจีนเกิดบ่อยที่สุด ผู้พูดใช้ภาษาอังกฤษในภาษาจีนเพื่อแสดงความคิด มโนทัศน์ หรือวัตถุที่พวกเขาได้เรียนรู้สัมผัสจากหนังสือภาษาอังกฤษ สื่อมวลชน หรือคำพูดผู้อื่น ชาวจีนในไต้หวันที่เรียนหนังสือในระดับสูงใช้คำภาษาอังกฤษ จึงคุ้นเคยกับศัพท์วิชาการและศัพท์เทคนิคในภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาจีน ดังนั้นหน้าที่อีกประการหนึ่งของการปนคำภาษาอังกฤษคือ ใช้เพื่อจุดประสงค์ของการสื่อสารในการเรียกคำศัพท์ที่ไม่มีในภาษาจีน คำศัพท์ไม่มีคำเท่าเทียมที่เหมาะสมในภาษาจีน หรือคำศัพท์ที่ผู้พูดคุ้นเคยในภาษาอังกฤษมากกว่าในภาษาจีน เช่น ในภาษาทางด้านเทคนิคหรือวิทยาศาสตร์ คำบางคำเช่นวัตถุ สิ่งของ มโนทัศน์ หรือการกระทำที่เป็นภาษาอังกฤษไม่สามารถแปลเป็นภาษาจีนได้อย่างเหมาะสม การใช้ภาษาอังกฤษปนจึงทำให้มีความหมายแม่นยำ นอกจากนี้การขาดการแปลเป็นภาษาจีนที่เป็นมาตรฐาน ส่งผลต่อการสื่อสารข้อมูล คนจึงนิยมใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษดั้งเดิมมากกว่าใช้ภาษาจีนที่แปลไม่ตรงกัน

ดังนั้นการสลับภาษาใช้เป็นการบอกความเป็นพวกเรา “we-code” หรือ พวกเรา “they-code” เช่น บอกความเป็นกลุ่มเดียวกัน มีคุณลักษณะ เช่น ประสบการณ์ชีวิต พื้นฐานการศึกษา ความรู้เรื่องร่วมสมัย ความสามารถทางภาษาอังกฤษ สถานภาพเท่าเทียมกัน (we-code) หรือเพื่อ

บอกความแตกต่างทางเห็นทางสังคม สถานภาพ บทบาทที่ไม่เท่าเทียมกัน (they-code) นอกจากนี้การสลับภาษายังใช้เพื่อความเหมาะสมทางภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น แสดงความรู้สึกทางอารมณ์ (การใช้คำสบถ ในภาษาอังกฤษจะฟังไม่รุนแรงเท่าและรับได้มากกว่าภาษาแม่) และเป็นเครื่องบ่งชี้สถานภาพทางสังคมที่บ่งบอกการศึกษาที่ทรงเกียรติ สถานะอาชีพของผู้พูด

อย่างไรก็ตามผู้พูดใช้การสลับภาษาไม่จำเป็นต้องมีเกียรติหรือเป็นมืออาชีพทุกคน การใช้การสลับภาษาอาจแสดงว่าผู้พูดอยากเป็นอย่างคนชนชั้นนั้น การสลับภาษาหรือการปนภาษามิยับยั้งถึงสถานภาพของผู้พูดและพื้นเพ เพราะพฤติกรรมทางภาษาเช่นนี้เริ่มจากชนชั้นนำหรือชั้นสูงที่มีการศึกษาและฐานะดี พฤติกรรมนี้จึงถูกเลียนแบบจากคนทุกพื้นเพที่มีฐานะแตกต่างแต่ต้องการมีเกียรติและให้ดูทันสมัย

สื่อสารมวลชนช่วยให้การเลียนแบบง่ายขึ้น โดยเฉพาะการมีรายการภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมมวลชนที่แพร่หลาย เช่น แผ่นเสียง นิตยสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสารกิติน วัฒนธรรมใหม่เหล่านี้ทำให้คนสัมผัสกับภาษาอังกฤษ และเปลี่ยนวิถีชีวิตมากขึ้น ซึ่งในที่สุดอาจนำไปสู่นิสัยการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาแม่ (Huffines, 1989:224) สื่อสารมวลชนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเกิดการปนหรือการสลับภาษาอังกฤษในภาษาอื่น เพราะเป็นสื่อกลางในการเพิ่มการสัมผัสภาษา เช่น Tanaka (1994) กล่าวว่า ดาวเทียมและระบบเคเบิลนำภาษาอังกฤษเข้ามาสู่ครัวเรือนญี่ปุ่น ในทำนองเดียวกัน Koll-Stobbe (1994) เห็นว่าผลกระทบของภาษาอังกฤษในเยอรมันมีมากขึ้นโดยการแพร่กระจายผ่านทางวัฒนธรรมยอดนิยมซึ่งเข้าสู่ครัวเรือนเยอรมันโดยสื่อมวลชน ส่งผลให้เกิดการแทรกแซง การสัมผัสภาษา แนวโน้มในการปนคำภาษาอังกฤษในการพูดภาษาจีนในประเทศไต้หวันก็ถูกส่งเสริมโดยสื่อสารมวลชน ซึ่งใช้ทั้งสองภาษาในรายการโทรทัศน์โฆษณา เพลงยอดนิยม และหนังสือพิมพ์ (Chen, 1996)

Yau (1993) พบว่าหนังสือหรือนิตยสารในฮ่องกงที่มีการใช้ภาษาอังกฤษปะปนมักมีหัวข้อเกี่ยวกับเทคโนโลยี การบริหารธุรกิจ เพื่อสร้างอารมณ์ความรู้สึกและดึงดูดอารมณ์ผู้อ่าน การใช้ภาษาอังกฤษในข้อเขียนภาษาจีนสะท้อนให้เห็นว่าความมีการศึกษา ความเป็นตะวันตก และความทันสมัย

ใครก็ตามที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษจะถูกเชื่อมโยงกับอำนาจ เกียรติยศ การมีการศึกษาดี ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การค้าระหว่างประเทศ การค้าขาย เมื่อมีการพูดถึงหัวข้อดังกล่าว การใช้ถ้อยคำภาษาอังกฤษในการพูดทำให้มีความรู้สึกถึงความมีอำนาจ น่าเชื่อถือ และความรู้อย่างแท้จริง

การปนภาษาอังกฤษในการเขียนเรื่องเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีล้ำยุคของโลกตะวันตก นอกจากนี้คำภาษาอังกฤษหลายคำที่ใช้ในการเขียนเรื่องราวเทคโนโลยีสมัยใหม่และสินค้าจากโลกตะวันตกนั้นเป็นการสื่อสารให้ข้อมูลด้วย เพราะผู้ที่ไม่

สามารถหาคำที่มีความหมายเทียบเท่าในภาษาจีนได้ หรือมีคำแปลเป็นภาษาจีนแต่ไม่เป็นที่นิยมพอที่จะมั่นใจว่าคำภาษาจีนนั้นเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นที่เข้าใจตรงกัน ดังนั้นการใช้คำภาษาอังกฤษที่คุ้นเคยทำให้ได้รับความสะดวกสบายกว่า การนิยมในคำภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้คำแปลที่เป็นภาษาจีนมีสาเหตุมาจากการขาดมาตรฐานในการแปลภาษาจีน คำภาษาอังกฤษคำเดียวสามารถแปลเป็นภาษาจีนได้หลายอย่างเพราะฮ่องกงมีการใช้ภาษาจีนถิ่นหลายภาษา ทั้งภาษาจีนแบบฮ่องกง แบบไต้หวัน และแบบที่มาจากจีนแผ่นดินใหญ่ นอกจากนี้ยังมีตัวเขียนภาษาจีนเป็น 2 ระบบ เหตุผลดังกล่าวทำให้คำแปลในภาษาจีนไม่เป็นที่นิยม นอกจากนี้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศหลังไหลเข้ามามากมายทำให้การแปลหรือบัญญัติศัพท์เกิดขึ้นไม่ทัน ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาจีนไม่ใช่เป็นแค่แฟชั่นหรือค่านิยมชั่วคราวแต่เป็นประโยชน์ในการสื่อสาร

Li (1996, 1998) พบว่าภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาจีนตามหน้าหนังสือพิมพ์มักปรากฏอยู่ในส่วนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อาหาร แฟชั่น ธุรกิจบันเทิง และวิถีชีวิต สาเหตุในการใช้คำภาษาอังกฤษปะปนในข้อเขียนภาษาจีนนั้นก็คือการขาดคำแปลที่มีความหมายเทียบเท่าในภาษาจีน หรือว่าอาจมีคำในภาษาจีนที่มีความหมายเทียบเท่าคำภาษาอังกฤษปรากฏอยู่ในพจนานุกรมแต่คำภาษาจีนนั้นมีความหมายไม่ตรงกับคำในภาษาอังกฤษที่เดี่ยวนัก การใช้คำที่มีความหมายเทียบเท่าในภาษาจีนกลางหรือภาษาจีนกวางตุ้งแทนคำภาษาอังกฤษอาจทำให้ความหมายสูญหายหรือเพิ่มขึ้น อันนี้เป็นสาเหตุช่วยอธิบายว่าทำไมแม้แต่นักนิยมภาษาบริสุทธิ์ (purists) ก็ยังต้องใช้ภาษาอังกฤษปะปนในการพูดและการเขียน ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดการปนภาษาอังกฤษในข้อเขียนภาษาจีนจึงมีสองประการ ประการแรกคือปัจจัยการมีคำศัพท์ที่แปลเป็นภาษาจีน (availability) และประการที่สองคือ การมีความหมายชัดเจน (specificity)

Li (2000) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุหรือแรงจูงใจในการปนภาษาอังกฤษในภาษาจีนของฮ่องกงและพบว่ามีความแรงจูงใจ 4 ประการดังสรุปได้ดังนี้คือ

1. คำรื่นหู (euphemism) หมายถึงการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำภาษาจีนที่อาจฟังดูไม่สุภาพหรือไม่เหมาะสม เช่น ใช้คำภาษาอังกฤษ bra แทนคำเรียกในภาษาจีน "ที่ปิดหน้าอก" "ที่ปิดหน้าอกผู้หญิง" "ที่รัดหน้าอก"
2. ความหมายชัดเจน (specificity) หมายถึงการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษเพราะมีความหมายโดยรวมหรือความหมายที่ระบุชัดเจนกว่าคำในภาษาจีน
3. การเล่นคำสองภาษา (bilingual punning) หมายถึงการใช้ภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาอังกฤษปนกันเพื่อสร้างความหมายได้สองแง่ (double meaning) ส่วนใหญ่ใช้การพ้องเสียงระหว่างคำในภาษาจีนกวางตุ้งและภาษาอังกฤษ และใช้กันมากในภาษาโฆษณา
4. หลักการประหยัดถ้อยคำ (principle of economy) หมายถึงการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษเพราะเป็นคำสั้นกว่า สื่อความหมายได้มีประสิทธิภาพมากกว่าและไม่กำกวม

ระเบียบวิธีวิจัย

นิยามคำศัพท์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

การปณานุกรณ หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษปนในการพูดภาษาไทย โดยแบ่งเป็นการปณานุกรณในรายการโทรทัศน์ หรือการปณานุกรณในชีวิตประจำวัน

พฤติกรรมการพูดปณานุกรณ หมายถึง

- 1) การที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
- 2) ปริมาณการพูดปณานุกรณในชีวิตประจำวัน

ระดับหน่วยการปณานุกรณ หมายถึง หน่วยไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทย เช่น ระดับคำวลี ประโยค หรือข้อความยาวๆที่ละหลายประโยค

ทัศนคติที่มีต่อการปณานุกรณ หมายถึง

- 1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความเหมาะสมของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็นความเหมาะสมของการปณานุกรณในรายการโทรทัศน์และในชีวิตประจำวัน
- 2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้พูดปณานุกรณทั้งในด้านบวกและด้านลบ
 - ทัศนคติในด้านบวก หมายถึง ความคิดเห็นว่าผู้พูดปณานุกรณเป็นคนมีการศึกษาสูง น่าเชื่อถือ มีรสนิยมทันสมัย น่ายกย่องชมเชย มีความรู้ความสามารถ และมีสถานภาพทางสังคมสูง
 - ทัศนคติในด้านลบ หมายถึง ความคิดเห็นว่าผู้พูดปณานุกรณเป็นคนต้องการโอ้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย น่ารำคาญ ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง และนิยมวัฒนธรรมตะวันตก

หน้าที่ของการปณานุกรณ หมายถึง การใช้การปณานุกรณเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง หรือสาเหตุของการปณานุกรณทั้งของตนเองและของผู้อื่น

การรับรู้ถึงผลกระทบของการปณานุกรณในรายการโทรทัศน์ หมายถึง

- 1) ความรู้สึกหรือการมองเห็นว่าการพูดปณานุกรณในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป
- 2) ความรู้สึกหรือการมองเห็นว่าการพูดปณานุกรณในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านต่างๆ

การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านต่างๆ ได้แก่

- การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น
- การได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น
- การใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- การใช้ภาษาไทยแย่ลง
- การมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง
- นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง
- ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น
- มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย
- การมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น
- การใช้ภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษมากขึ้น

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง หมายถึง การประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในระดับต่างๆของกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

การใช้สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ การรับฟังรายการวิทยุ การรับชมรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และวิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ

ความเห็นต่อการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ หมายถึง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าสังคมไทยควรมีการรณรงค์ไม่ให้มีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์หรือไม่

คุณลักษณะพื้นฐานประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ (การเรียนระยะสั้น การอบรม ดูงาน ฝึกงานในสถาบันต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร) สาขาวิชาที่สอน ระดับชั้นที่สอน ระดับการศึกษา สถานที่สำเร็จการศึกษา (ในประเทศหรือต่างประเทศ)

การทดสอบสมมติฐาน

นอกจากคำถามวิจัยต่างๆแล้ว การศึกษาครั้งนี้ยังมีจุดประสงค์เพื่อทดสอบสมมติฐานจากทฤษฎีหรือแนวคิดเรื่อง ผลกระทบต่อบุคคลที่สาม (Third-person Effect) ซึ่งอธิบายว่าคนเรามักมองว่าเนื้อหาของสื่อส่งผลกระทบในแง่ลบต่อผู้อื่นมากกว่าตนเอง แต่ในทางตรงกันข้าม หากเมื่อพิจารณาเนื้อหาของสื่อแล้ว มีความเห็นว่าเนื้อหาของสื่อจะส่งผลกระทบในด้านบวก เราก็มักจะมีแนวโน้มเห็นว่าตนเองจะได้รับผลประโยชน์จากเนื้อหาของสื่อมากกว่าผู้อื่น อนึ่งจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาของสื่อ นั้น พบว่าผู้ใหญ่มักแสดงความห่วงใยถึงผลกระทบต่อวัยรุ่นหรือเยาวชนเป็นอย่างมาก เพราะคิดว่าวัยรุ่นยังมีความรู้ ความคิดและประสบการณ์ไม่มากนัก และยังอยู่ในวัยสร้างเสริมบุคลิกภาพของตนเอง ซึ่งอาจเป็นการเลียนแบบดาราหรือบุคคลที่ตนเองนิยมชมชอบทางโทรทัศน์ จึงอาจได้รับอิทธิพลของสื่อมากที่สุด

ดังนั้นการรับรู้ถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ซึ่งมีทั้งในด้านลบและด้านบวกของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ จึงสามารถใช้ทดสอบข้อสมมติฐานที่ตั้งจากแนวคิดเรื่อง ผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้ดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านลบต่อวัยรุ่นมากที่สุด เมื่อเทียบกับตนเอง และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในประเด็นต่อไปนี้คือ
 - 1.1 การใช้ภาษาไทยที่แย่ลง
 - 1.2 การมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง
 - 1.3 ความนิยมวัฒนธรรมไทยลดลง
 - 1.4 ความชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น
 - 1.5 การมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น
- 2) กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านลบต่อตนเองน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับวัยรุ่นและผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในประเด็นต่อไปนี้คือ
 - 2.1 การใช้ภาษาไทยที่แย่ลง
 - 2.2 การมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง
 - 2.3 ความนิยมวัฒนธรรมไทยลดลง
 - 2.4 ความชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น
 - 2.5 การมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น

- 3) กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านบวกต่อตนเองมากที่สุด เมื่อเทียบกับวัยรุ่นและผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในประเด็นต่อไปนี้คือ
 - 3.1 การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น
 - 3.2 ความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
 - 3.3 การใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่มีต่อตนเองมาก มีแนวโน้มเห็นว่าสมควรมีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาไทยในรายการโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษน้อยกว่า
- 5) กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่มีต่อวัยรุ่นมาก มีแนวโน้มเห็นว่าสมควรมีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาไทยในรายการโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษน้อยกว่า
- 6) กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมาก มีแนวโน้มเห็นว่าสมควรมีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาไทยในรายการโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษน้อยกว่า

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้างนี้เป็นการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษและการมีพฤติกรรมดังกล่าวของบุคคลทั่วไป เพื่อให้ได้ทราบคำตอบจากกลุ่มประชากรทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาเล่าเรียน และกลุ่มผู้ใหญ่ที่อยู่ในวัยทำงาน และกลุ่มประชากรที่มีความหลากหลายด้านการศึกษา ตั้งแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอก กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้จึงประกอบด้วยตัวแทนของประชากร 3 กลุ่มคือ

- 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 3 คณะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 194 คน โดยยกเว้นนักศึกษาที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท
- 2) ครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา โดยยกเว้นครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 166 คน จากโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 3 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนเดชะปัตตานยานุกุล โรงเรียนเบจมาราหุทิศ และโรงเรียนศาสนูปถัมภ์
- 3) บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คืออาจารย์จากสาขาวิชาต่างๆ ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาภายในและต่างประเทศ และข้าราชการตามฝ่ายงานต่างๆ จำนวน 141 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่างและขั้นตอนการเก็บข้อมูล

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นในการศึกษาค้างนี้ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างประเภทผสม (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544) กล่าวคือใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายๆแบบพร้อมกันทั้งประเภทการสุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability sampling) และประเภทการสุ่มตัวอย่างชนิดไม่ทราบโอกาสหรือความน่าจะเป็น (Non-probability sampling)

ประเภทการสุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability sampling) ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ การสุ่มตัวอย่างกระจายแบบง่าย (Simple random sampling) และประเภทการสุ่มตัวอย่างชนิดไม่ทราบโอกาสหรือความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือการสุ่มแบบโควตา (Quota sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนแรก

การศึกษาค้างนี้กำหนดสัดส่วนและจำนวนตัวอย่างของประชากรทั้ง 3 กลุ่มเท่าเทียมกันคือกลุ่มละ 200 คน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความลำเอียงและทำให้ตัวอย่างในการเก็บข้อมูลได้กระจายตามคุณสมบัติที่ต้องการได้มากขึ้น

ขั้นตอนถัดไป

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้ง 3 คณะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการสุ่มนักศึกษาทุกสาขาวิชาที่ลงเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตามกลุ่มต่างๆ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่มีทั้งหมด 24 กลุ่ม โดยใช้วิธีจับฉลากหมายเลขกลุ่มขึ้นมา และกำหนดให้แต่ละคณะมีตัวแทนนักศึกษามาจาก 2 กลุ่ม ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นนักศึกษาจำนวน 6 กลุ่มจากจำนวนทั้งหมด 24 กลุ่มที่กระจายตามคณะต่างๆ ในจำนวนใกล้เคียงกัน รวมจำนวนทั้งหมด 194 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง คืออาจารย์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานีนั้น เริ่มจากการสุ่มรายชื่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมดในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี แล้วทำการจับฉลากหมายเลขโรงเรียนขึ้นมาเพียง 3 หมายเลข หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปโรงเรียนที่ได้สุ่มขึ้นมาเพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนให้ช่วยแจกจ่ายแบบสอบถามแก่คณะอาจารย์ตามความสะดวก ยกเว้นอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ และกำหนดวันรับแบบสอบถามคืนภายใน 2 สัปดาห์ งานวิจัยครั้งนี้ได้แบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้จำนวน 166 ชุด

สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มบุคคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ประกอบด้วยข้าราชการตามหน่วยงานต่างๆ และอาจารย์ประจำแผนกวิชาต่างๆ นั้น ได้ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตาและแบบบังเอิญโดยกำหนดสัดส่วนการส่งแบบสอบถามให้กระจายไปตามแผนกวิชาในแต่ละคณะและหน่วยงานต่างๆ ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน และได้แบบสอบถามกลับคืนมารวม 141 ชุด

กล่าวโดยสรุปกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีทั้งสิ้น 501 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยคำถามวัดตัวแปรต่างๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ

- 1) ตัวแปรข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ (การเรียนรู้ระยะสั้น การอบรม ดูงาน ฝึกงานในสถาบันต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร) สาขาวิชาที่สอน¹ ระดับชั้นที่สอน¹ ระดับการศึกษา¹ สถานที่สำเร็จการศึกษา (ในประเทศหรือต่างประเทศ)¹
- 2) การใช้สื่อภาษาอังกฤษทั้งหนังสือ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และวิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดปริมาณการใช้โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่บ่อยมาก บ่อย ไม่ค่อยบ่อย น้อยมาก และไม่เคยเลย
- 3) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดความสามารถในการสื่อสารในระดับต่างๆ ได้แก่ สื่อสารได้ดีมาก สื่อสารได้ค่อนข้างดี สื่อสารได้พอใช้ สื่อสารได้เล็กน้อย และสื่อสารไม่ได้เลย
- 4) ทักษะการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดทักษะทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด
- 5) ทักษะการฟังความเหมาะสมในการมีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด
- 6) ทักษะการอ่านความเหมาะสมในการมีการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด

ตัวแปรตาม

- 1) พฤติกรรมการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ปริมาณการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด
- 3) ระดับหน่วยไวยากรณ์ของการปนภาษา ซึ่งวัดระดับหน่วยไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ ได้แก่ ระดับคำ วลี ประโยค หรือข้อความยาวๆ ที่ละหลายประโยค

¹ คำถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ยกเว้นนักศึกษา

- 4) การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านต่างๆ โดยใช้มาตรวัดหรือสเกล 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย จนถึงน้อยที่สุด
- 5) ความเห็นต่อมาตรการป้องกันการแปลภาษา โดยให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบว่า ควรหรือไม่ควรมี หรือไม่แน่ใจ

การเรียงลำดับคำถาม

การถามกลุ่มตัวอย่างให้ประเมินอิทธิพลของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อตนเองและต่อผู้อื่นนั้น อาจทำให้ได้คำตอบที่ลำเอียง เพราะว่าผู้ตอบคำถามอาจปรับเปลี่ยนคำตอบของคำถามที่มาทีหลังให้สอดคล้องกับคำตอบของคำถามแรกได้ กล่าวคือหากกลุ่มตัวอย่างตอบว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตนเองในระดับหนึ่ง ก็จะพยายามตอบให้เห็นว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้อื่นในระดับสูงกว่าของตนเอง หรือในทางกลับกัน หากกลุ่มตัวอย่างตอบว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้อื่นในระดับหนึ่ง ก็จะพยายามตอบให้เห็นว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตนเองต่ำกว่าระดับผู้อื่น ดังนั้นการเรียงลำดับคำถามที่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น อาจเป็นผลให้คำตอบเปลี่ยนแปลงได้ การสลับตำแหน่งของคำถามจึงสามารถลดปัญหาความลำเอียงนี้ได้ Gunther & Hwa (1996) ได้ใช้คำถาม 2 ชุด โดยเรียงลำดับข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเองและต่อผู้อื่นสลับกัน โดยที่ชุดหนึ่ง คำถามที่ถามเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเองขึ้นต้นก่อนแล้วตามด้วยคำถามที่ถามเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบต่อผู้อื่น ส่วนอีกชุดหนึ่งจะถามคำถามที่ถามเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบต่อผู้อื่นก่อนแล้วตามด้วยคำถามที่ถามเกี่ยวกับการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเอง วิธีการนี้ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการได้รับคำตอบที่เป็นผลจากการเรียงลำดับคำถาม (order effect) เมื่อตรวจสอบโดยใช้ independent samples t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้งสองชุด พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ซึ่งแสดงว่าข้อมูลที่ได้ไม่ได้มีความลำเอียงจากการเรียงลำดับของคำถาม การศึกษาในครั้งนี้ก็ใช้วิธีเดียวกันโดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการได้รับคำตอบที่เป็นผลจากการเรียงลำดับคำถาม ผลการวิเคราะห์แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างไม่แสดงความแตกต่างของคำตอบทั้ง 2 ชุดเช่นกัน

ความถูกต้องของการวัด (Validity)

การศึกษานี้วัดความถูกต้องการวัดโดยพิจารณาความถูกต้องในเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งได้มาจากการสำรวจและศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปลภาษา และ แนวคิด

เกี่ยวกับเรื่อง การรับรู้ผลกระทบต่อบุคคลอื่น (Third-person Effect) อย่างละเอียด เมื่อทำการศึกษาแล้วพบว่าเนื้อหาเกี่ยวกับการรับรู้ผลกระทบต่อบุคคลอื่นมี 2 ด้านด้วยกันคือ การรับรู้ถึงผลกระทบของสื่อและผลลัพธ์ทางพฤติกรรม และยังพบอีกว่าเนื้อหาเกี่ยวกับการแปลภาษาโดยเฉพาะการแปลภาษาอังกฤษในภาษาอื่นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ทักษะและความหวาดระแวงต่อภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ สาเหตุ หรือหน้าที่ของการแปลภาษา ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงมีคำถามที่วัดเนื้อหาส่วนต่างๆเหล่านี้

ความเชื่อถือได้ของมาตรวัด (Reliability)

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้วิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยตัวแปรที่มีการวัดความสอดคล้องภายในมีการหาค่า Cronbach Alpha มีดังต่อไปนี้

ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในด้านบวก มีค่า Alpha = .8117

ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในด้านลบ มีค่า Alpha = .8024

นอกจากนี้ยังได้วัดค่า Alpha ของการรับรู้ถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ในด้านบวกและด้านลบ การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกประกอบด้วยผลกระทบด้าน 1) การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น 2) การได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น และ 3) การใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบประกอบด้วยผลกระทบด้าน 1) การมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง 2) นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง และ 3) ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น

ค่า Alpha ของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกและด้านลบของการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อกลุ่มต่างๆมีดังนี้

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อตนเองในด้านบวก มีค่า Alpha = .8265

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อตนเองในด้านลบ มีค่า Alpha = .8811

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อวัยรุ่นในด้านบวก มีค่า Alpha = .7734

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อวัยรุ่นในด้านลบ มีค่า Alpha = .8923

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านบวก มีค่า Alpha = .7973

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านลบ มีค่า Alpha = .8979

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ใช้โปรแกรมประมวลผลทางสถิติสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใช้วิธีการทางสถิติหลายวิธี ได้แก่ สถิติพรรณนาเพื่อหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ (Paired Samples Test) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Analysis of Variance) และสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัว ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ลักษณะข้อมูลพื้นฐานทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 501 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 194 จำนวน คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อาจารย์จากโรงเรียนมัธยมต่างๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 166 คน มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 33.1 และอาจารย์และข้าราชการตามหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 141 คน มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 28.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และ เพศหญิงจำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างคือ 32 ปี การศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 44.4 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี ร้อยละ 32.5 ปริญญาโท ร้อยละ 17.3 และปริญญาเอก ร้อยละ 5.8

ความสามารถทางภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการใช้สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 56.1 ประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับที่ใช้สื่อสารได้เล็กน้อย และร้อยละ 31.6 ที่คิดว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับที่ใช้สื่อสารได้ปานกลาง (ตารางที่ 1)

สำหรับพฤติกรรมการใช้สื่อที่เป็นภาษาอังกฤษนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายงานว่าตนเองอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษและฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเล็กน้อยคือ ร้อยละ 52.8 และ ร้อยละ 41.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 2 และ 3) และชมภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือ วีดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.0 และ ระดับเล็กน้อยร้อยละ 30.2 (ตารางที่ 4)

พฤติกรรมและลักษณะการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 74.4 รายงานว่าตนเองมีการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และมีปริมาณการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเล็กน้อยร้อยละ 48.1 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.0 และระดับน้อยที่สุดร้อยละ 21.9 (ตารางที่ 5) ระดับหน่วยไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับคำถึงร้อยละ 82.1 รองลงมาเป็นระดับวลี ร้อยละ 12.8 และระดับประโยค ร้อยละ 5.0 (ตารางที่ 6)

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาและความเหมาะสมของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์และของตนเอง

ร้อยละ 44.5 ของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์อยู่ในระดับสูง และร้อยละ 33.5 มีความเห็นว่าการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 7) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 86.3 มีความคิดเห็นว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีความเหมาะสมในระดับน้อยจนถึงระดับน้อยที่สุด และมีเพียงร้อยละ 13.8 เท่านั้นที่เห็นว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยมีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด (ตารางที่ 8)

สำหรับทัศนคติที่มีต่อความเหมาะสมของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 42.4 เห็นว่ามีความเหมาะสมตั้งแต่ระดับปานกลาง ร้อยละ 37.6 เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยจนถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด และมีเพียงร้อยละ 20.0 เท่านั้นที่เห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความเหมาะสมมากจนถึงมากที่สุด (ตารางที่ 9)

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ตัวแปรทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษพบว่า ค่าเฉลี่ยของคำถามที่วัดทัศนคติในแง่บวกมีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยที่วัดทัศนคติในแง่ลบ ยกเว้นคำถามเดียวที่วัดทัศนคติในแง่บวกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีการศึกษาสูง กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในแง่ลบมากกว่าในแง่บวก ตัวแปรทัศนคติทางด้านบวกประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้คือ การเป็นคนมีการศึกษาสูง (3.57) มีความน่าเชื่อถือ (2.98) มีรสนิยมทันสมัย (3.12) น่ายกย่องชมเชย (2.38) มีความรู้ความสามารถ (3.22) มีสถานภาพทางสังคมสูง

(3.15) และทัศนคติทางด้านลบประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้คือ ต้องการให้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ (3.43) ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย (3.30) นำรำคาญ (3.24) ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง (3.28) ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง (3.41) และมีความนิยมวัฒนธรรมตะวันตก (3.89) (ตารางที่ 10)

ผลรวมค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษทางด้านบวกคือ 3.07 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าผลรวมค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษทางด้านลบคือ 3.41 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสองแล้วพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .042 (ตารางที่ 11)

การรับรู้ถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป

ในประเด็นการรับรู้ถึงผลกระทบของการใช้ภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.3 ระดับน้อยจนถึงน้อยที่สุดรวมเป็นร้อยละ 31.8 และระดับมากจนถึงมากที่สุดรวมกันร้อยละ 27.9 (ตารางที่ 12) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อวัยรุ่นอยู่ในระดับมากคือร้อยละ 47.6 รองลงมาคือระดับปานกลางร้อยละ 23.9 และมากที่สุดคือร้อยละ 22.3 (ตารางที่ 13) สำหรับการรับรู้ถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ชมรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ทั่วไปนั้น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ามีผลกระทบในระดับปานกลางและระดับมากในจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 39.1 และร้อยละ 40.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 14)

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์

ร้อยละ 47.6 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ ร้อยละ 27.1 ไม่เห็นด้วยกับการรณรงค์ และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20.7 ไม่แน่ใจว่าสมควรมีการรณรงค์หรือไม่ (ตารางที่ 15)

การทดสอบสมมติฐาน

การรับรู้ถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ paired samples tests ของการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อความรู้ พฤติกรรม และทัศนคติ ของตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมีดังต่อไปนี้

ด้านการใช้ภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยที่แย่งของตนเองมีค่าเฉลี่ยคือ 2.61 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นคือ 3.66 และของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปคือ 3.06 (ตารางที่ 16) สังเกตเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นมีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยของตนเองมีค่าต่ำสุด กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยที่แย่งของวัยรุ่นมากที่สุด และมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยที่แย่งของตนเองน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 17) จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสมมติฐานข้อที่ 1.1 และ 2.1 จึงได้รับการสนับสนุน

ด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลงของตนเองในระดับค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.46 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นคือ 3.32 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปคือ 2.90 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นจึงมีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยของตนเองมีค่าต่ำสุด ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลงของวัยรุ่นมากที่สุด และมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลงของตนเองน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับวัยรุ่นและผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 18) ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1.2 และ 2.2

ด้านความนิยมวัฒนธรรมไทย

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการนิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลงของตนเองมีค่าเฉลี่ย 2.32 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นคือ 3.28 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปคือ 2.95 ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นจึงมีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยของตนเองมีค่าต่ำสุด ซึ่งหมายถึงกลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการนิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลงของวัยรุ่นมากที่สุด และมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการนิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลงของตนเองน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 19) จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ 1.3 และ 2.3 ได้รับการสนับสนุน

ด้านความชื่นชมค่านิยมตะวันตก

ในประเด็นการรับรู้ผลกระทบของการใช้ภาษาไทยปนภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการชื่นชมค่านิยมตะวันตกนั้น กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านดังกล่าวต่อตนเองมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.39 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นคือ 3.60 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปคือ 3.16 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นจึงมีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยของตนเองมีค่าต่ำสุด ซึ่งหมายถึงเมื่อเทียบค่าเฉลี่ยของตนเองและผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าวัยรุ่นได้รับผลกระทบมากที่สุดในด้านการชื่นชมค่านิยมวัฒนธรรมตะวันตกที่เพิ่มมากขึ้น และกลุ่มตัวอย่างยังมองเห็นว่าตนเองได้รับผลกระทบดังกล่าวน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 20) จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสมมติฐานข้อที่ 1.4 และ 2.4 จึงได้รับการสนับสนุน

ด้านความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยของตนเองในระดับค่าเฉลี่ย = 2.31 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นคือ 3.22 และของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปคือ 2.98 ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นมีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยของตนเองมีค่าต่ำสุด จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ทำให้วัยรุ่นมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยมากที่สุดและทำให้ตนเองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ

ค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 21) ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1.5 และ 2.5

ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ paired samples tests เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบของการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ระหว่างกลุ่มตนเองกับวัยรุ่น ระหว่างตนเองกับผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป และระหว่างวัยรุ่นกับผู้ชมส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .012, .000, และ .000 ตามลำดับ (ตารางที่ 22) โดยกลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าผลกระทบต่อวัยรุ่นมีค่าเฉลี่ย = 3.49 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยของตนเอง = 3.39 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป = 3.20 ดังนั้นค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านการรู้คำศัพท์มากขึ้นของวัยรุ่นจึงมีค่าสูงสุดเมื่อเทียบกับผลกระทบที่มีต่อตนเอง และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ซึ่งตรงกันข้ามกับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าค่าเฉลี่ยการรับรู้ผลกระทบในด้านบวกของตนเองต้องมีค่าสูงที่สุด ดังนั้นผลการวิเคราะห์จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3.1

ด้านความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นระหว่างตนเองกับของวัยรุ่น และระหว่างของวัยรุ่นกับผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, และ .000 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยระหว่างตนเองกับผู้ชมส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ในด้านความรู้ภาษาอังกฤษของวัยรุ่นที่ดีขึ้นมีค่าเฉลี่ย = 3.34 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตนเอง = 3.21 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป = 3.17 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบที่มีต่อวัยรุ่นในด้านความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้นจึงสูงที่สุด ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าการรับรู้ผลกระทบในด้านความรู้ภาษาอังกฤษที่มีต่อตนเองสูงกว่าที่มีต่อวัยรุ่น และต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป (ตารางที่ 23) ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 3.2 จึงไม่ได้รับการสนับสนุน

ด้านการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

สำหรับการรับรู้ถึงผลกระทบของการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นระหว่างตนเองกับของวัยรุ่นนั้นมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .000 อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยของตนเอง = 2.97 มีค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่น = 3.21 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 3.3 จึงไม่ได้รับการสนับสนุน สำหรับค่าเฉลี่ยของตนเองและของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปนั้น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นกับของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยที่ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่น = 3.21 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป = 3.00

นอกจากการทดสอบสมมติฐานต่างๆที่พัฒนามาจากแนวคิดการรับรู้ถึงผลกระทบต่อบุคคลอื่น (Third-person Effect) ทั้งในด้านบวกและด้านลบแล้ว งานวิจัยในครั้งนี้นี้ยังต้องการศึกษาการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และ พฤติกรรมการพูดภาษาไทยที่เพิ่มมากขึ้นของตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปด้วย เพื่อทราบแนวโน้มการรับรู้บทบาทความสำคัญของภาษาอังกฤษ และแนวโน้มการมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้นในสังคมไทย

ด้านความสำคัญของภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อตนเองในด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับค่าเฉลี่ยที่ 3.07 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่น (3.56) และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป (3.37) ดังนั้นกลุ่มวัยรุ่นจึงเป็นกลุ่มที่ถูกมองว่าได้รับผลกระทบจากการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มากที่สุด โดยเป็นกลุ่มที่มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นอย่างสูงที่สุด นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ทำให้ตนเองมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 25)

ด้านพฤติกรรมการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น

สำหรับประเด็นผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ต่อการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นนั้น กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าผลกระทบต่อตนเองมีค่าเฉลี่ย = 2.71 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่น = 3.71 และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป = 3.30 ดังนั้นกลุ่มที่กลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ได้รับผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยปนอังกฤษเพิ่มมากขึ้นสูงที่สุดคือกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มที่ถูกมองว่าได้รับผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยปน

อังกฤษเพิ่มมากขึ้นน้อยที่สุดคือตนเอง ค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ทั้งสิ้น (ตารางที่ 26)

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษหรือไม่และอย่างไร

สมมติฐานอีกประการหนึ่งที่ตั้งอยู่บนแนวคิดเรื่อง ผลกระทบต่อบุคคลอื่น คือความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ผลกระทบของเนื้อหาของสื่อและการสนับสนุนให้มีการควบคุมสื่อ การวิเคราะห์ผลสมมติฐานในประเด็นนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยได้เพิ่มตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความเห็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการใช้ภาษาของโทรทัศน์คือเพศ อายุ การศึกษา เข้าร่วมในการวิเคราะห์ด้วย และได้กำหนดให้ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวนี้อยู่ในขั้นแรก (first block) แล้วตามด้วยตัวแปรอิสระการรับรู้ถึงผลกระทบในขั้นถัดไป วิธีการวิเคราะห์เช่นนี้สามารถอธิบายอิทธิพลของการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อความคิดเห็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ โดยขจัดอิทธิพลของตัวแปรเรื่องเพศ อายุ และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงผลกระทบต่อกับความเห็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ สมมติฐานข้อที่ 4 จึงไม่ได้รับการสนับสนุน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ถึงผลกระทบต่อวัยรุ่นกับความเห็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์นั้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อวัยรุ่นมีอิทธิพลในทางบวกต่อการสนับสนุนให้มีการรณรงค์ต่อต้านการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อยุวชนมาก มีแนวโน้มสนับสนุนการให้มีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มากกว่าผู้ที่มองเห็นว่ามีผลกระทบต่อยุวชนน้อยกว่า โดยที่ตัวแปรการรับรู้ผลกระทบที่มีต่อวัยรุ่นทำให้การอธิบายได้ผลมากขึ้นเล็กน้อยคือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.6 (ตารางที่ 27) ดังนั้นสมมติฐานข้อที่ 5 จึงได้รับการสนับสนุน

การรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมีอิทธิพลในทางบวกต่อความเห็นในการรณรงค์ต่อต้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็คือว่ากลุ่มตัวอย่างที่เฝ้าชมว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อผู้ชมส่วนใหญ่มาก มักมี

แนวโน้มสนับสนุนการให้มีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มากกว่าผู้ที่มองเห็นว่ามีผลกระทบต่อผู้ชมส่วนใหญ่น้อยกว่า โดยตัวแปรผลกระทบที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทำให้การอธิบายได้ผลมากขึ้นอีกร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 28) ผลการวิเคราะห์นี้จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อ 6

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกและด้านลบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไประหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่าง ๆ มีการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง แต่พบว่าค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ นั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มนักศึกษามีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อวัยรุ่นในด้านบวกมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการ อาจารย์โรงเรียนมัธยม และอาจารย์มหาวิทยาลัยตามลำดับ (ตารางที่ 29)

นอกจากนี้การวิเคราะห์ยังพบว่าค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบทั้งในด้านบวกและในด้านลบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกนั้น กลุ่มนักศึกษามีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเองในด้านบวกมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการ อาจารย์โรงเรียนมัธยม และอาจารย์มหาวิทยาลัยตามลำดับ (ตารางที่ 30) สำหรับการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบนั้น กลุ่มข้าราชการมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อวัยรุ่นในด้านลบมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มนักศึกษา อาจารย์โรงเรียนมัธยม ข้าราชการ และอาจารย์มหาวิทยาลัยตามลำดับ (ตารางที่ 31)

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ นั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มนักเรียนมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อผู้ชมส่วนใหญ่ในด้านบวกดีที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอาจารย์โรงเรียนมัธยม ข้าราชการ และอาจารย์มหาวิทยาลัยตามลำดับ (ตารางที่ 32)

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่างๆกันในด้านการรับรู้ถึงผลกระทบในแง่ลบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกและด้านลบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างเพศชายประเมินว่าตนเองได้รับผลกระทบในด้านลบมากกว่าเพศหญิงประเมินว่าตนเองได้รับผลกระทบในด้านลบ ความแตกต่างของเฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .047 (ตารางที่ 33) เพศหญิงมองว่าผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปได้รับผลกระทบในด้านลบมากกว่าการมองของเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .043 (ตารางที่ 34)

นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .020 โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงประเมินว่าผู้ชมส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในด้านบวกมากกว่าการประเมินของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย (ตารางที่ 35)

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับต่างกันมีการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกและด้านลบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับต่างกันที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีดังต่อไปนี้

การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเองของกลุ่มที่ระดับการศึกษาต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.000 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเองในด้านบวกดีที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ (ตารางที่ 36)

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อตนเองในด้านลบมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ เช่นเดียวกับด้านบวก และค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเองของกลุ่มที่ระดับการศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 (ตารางที่ 37)

สำหรับการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่นของกลุ่มที่ระดับการศึกษาต่างกันั้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่ามีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อวัยรุ่นในด้านลบมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาเอก และปริญญาโทตามลำดับ (ตารางที่ 38)

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อผู้ชมส่วนใหญ่ในด้านบวกดีที่สุด รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปของกลุ่มที่ระดับการศึกษาต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 (ตารางที่ 39)

กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศมีการรับรู้ถึงผลกระทบของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไประหว่างกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีดังต่อไปนี้

ส่วนการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปณภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเองของกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายใน

ประเทศมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อนตนเองในด้านบวกดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่างประเทศ (ตารางที่ 40)

ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปของกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศนั้น ก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 เช่นกัน โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในประเทศมีการรับรู้ถึงผลกระทบต่อนผู้ชมส่วนใหญ่ในด้านบวกดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่างประเทศ (ตารางที่ 41)

เมื่อพิจารณาโดยรวมถึงผลการวิเคราะห์ที่แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วนั้น พบว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยมองว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านบวกต่อนตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่น้อยที่สุด และยังมองเห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านลบน้อยที่สุดเช่นกัน สรุปแล้วกลุ่มอาจารย์มหาวิทยาลัยมองผลกระทบที่จะเกิดจากการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษต่อผู้ชมน้อยที่สุด และกลุ่มที่เห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านบวกต่อนตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่มากที่สุดคือกลุ่มนักศึกษา อย่างไรก็ตามกลุ่มที่เห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในด้านลบมากที่สุดกลับไม่ใช่กลุ่มนักศึกษาแต่เป็นกลุ่มข้าราชการ

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงมักมองว่าตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปได้รับผลกระทบจากการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นในด้านบวกหรือด้านลบน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า

ผลการวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในประเทศมองว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ทำให้ตนเองและผู้ชมส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษดีมากกว่าการมองจากกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายนอกประเทศ

ดังนั้นจึงอาจตั้งข้อสังเกตได้ว่าการศึกษาและอายุน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ถึงผลกระทบของการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ และน่าจะมีการตรวจสอบในประเด็นนี้ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ในส่วนต่อไปนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและลักษณะการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษและการรับรู้ถึงผลกระทบที่มีต่อแนวโน้มการมีพฤติกรรมการพูดภาษา

ไทยแปลภาษาอังกฤษมากขึ้น ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเห็นในการรณรงค์ต่อด้านการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของรายการโทรทัศน์ในสังคมไทย

ปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ อายุ การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และทัศนคติที่มีต่อผู้มีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษ โดยที่อายุมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในทางลบ กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูงกว่ามีแนวโน้มการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า

การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในทางบวก ซึ่งหมายถึง ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์อังกฤษมากมีแนวโน้มการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษน้อยกว่า ในทำนองเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อผู้ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในแง่บวกมีพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อผู้ที่พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในแง่ลบกว่า (ตารางที่ 42)

ปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ อายุ การศึกษา การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และทัศนคติที่มีต่อความเหมาะสมของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ โดยที่อายุมีอิทธิพลต่อปริมาณการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในทางลบ กล่าวคือผู้ที่มีอายุสูงกว่ามีปริมาณการพูดแปลภาษาน้อยกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

การศึกษา การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ทัศนคติต่อความเหมาะสมของการแปลภาษาในรายการโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อปริมาณการพูดแปลภาษาในทางบวก ซึ่งหมายถึง ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีปริมาณการพูดแปลภาษามากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมากมีปริมาณการพูดแปลภาษามากกว่าผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษน้อยกว่า และผู้ที่เห็นว่าการพูดแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์มีความเหมาะสมมากมีปริมาณการพูดภาษาไทยแปล

ภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ที่มีความเห็นว่าการพูดแปลภาษาในรายการโทรทัศน์มีความเหมาะสมน้อยกว่า (ตารางที่ 43)

ปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อระดับหน่วยการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับหน่วยการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ เพศ การฟังรายการวิทยุภาษาอังกฤษ กล่าวคือเพศหญิงมักแปลหน่วยไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับที่ต่ำกว่าเพศชายใช้ และกลุ่มตัวอย่างที่ฟังรายการวิทยุมากมีการใช้หน่วยภาษาอังกฤษที่แปลในการพูดภาษาไทยในระดับที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ฟังรายการวิทยุภาษาอังกฤษน้อยกว่า (ตารางที่ 44)

ปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงผลกระทบด้านพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษมากขึ้นของกลุ่มตัวอย่างเอง และวัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป

การศึกษามีอิทธิพลในทางลบต่อการรับรู้ถึงผลกระทบที่มีต่อการเพิ่มการพูดแปลภาษาของตนเองมากขึ้น ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่ามองเห็นว่าการพูดแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ภาษาไทยมีผลกระทบต่อการพูดแปลภาษาของตนเองมีน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษต่ำกว่า

นอกจากนี้ผู้ที่มีความเห็นว่าการพูดแปลภาษาในชีวิตประจำวันมีความเหมาะสมมากมองเห็นว่าการพูดแปลภาษาในรายการโทรทัศน์มีผลต่อการเพิ่มการพูดแปลภาษาของตนเองมากขึ้นมากกว่าผู้ที่มีความคิดเห็นว่าการพูดแปลภาษาในรายการโทรทัศน์มีความเหมาะสมน้อยกว่า ผู้ที่มีทัศนคติในด้านบวกต่อผู้พูดภาษามองเห็นว่าการพูดแปลภาษาในรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการเพิ่มการพูดแปลภาษาของตนเองมากขึ้นมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาในแง่ลบกว่า (ตารางที่ 45)

อายุ และทัศนคติต่อผู้พูดภาษามีอิทธิพลในด้านลบต่อการรับรู้ถึงผลกระทบที่มีต่อการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่ามองว่าผลกระทบต่อการเพิ่มการพูดแปลภาษาของวัยรุ่นมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุสูงกว่า ผู้ที่มีทัศนคติในแง่ลบต่อผู้พูดภาษามองว่าผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อการเพิ่มการพูดแปลของวัยรุ่นมีมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติในแง่บวกมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่าเพศหญิงมี

แนวโน้มมองเห็นว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการเพิ่มการพูดปนภาษาของผู้ชมมากกว่าเพศชาย (ตารางที่ 46)

ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลในด้านลบต่อการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการเพิ่มขึ้นของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป กล่าวคือผู้ที่มิทัศนคติในทางลบต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมองว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของรายการโทรทัศน์มีผลกระทบต่อการเพิ่มการพูดปนภาษาของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมากกว่าผู้ที่มิทัศนคติในทางบวกกว่า (ตารางที่ 47)

อะไรคือแรงจูงใจ สาเหตุ หรือหน้าที่ของการปนภาษา

เมื่อวิเคราะห์ถึงเหตุผลหรือแรงจูงใจที่กลุ่มตัวอย่างพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันจากคำถามปลายเปิด ซึ่งได้คำตอบทั้งหมด 481 คำตอบแล้ว พบว่าเหตุผลหลักคือความสะดวกหรือประสิทธิภาพในการสื่อสาร โดยที่คำตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 39.91 แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาไทยนั้นทำให้การสื่อสารเข้าใจง่ายขึ้นเนื่องจากคำภาษาอังกฤษมีความหมายชัดเจน สึกซึ่ง กระชับและตรงประเด็นกว่าการใช้คำภาษาไทย นอกจากนี้ภาษาอังกฤษมีความเป็นสากล คำภาษาอังกฤษหลายคำเป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับมากกว่าคำภาษาไทย ดังนั้นเมื่อใช้คำภาษาอังกฤษ ทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน

ร้อยละ 22.45 ของคำตอบแสดงให้เห็นว่าคำภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาไทยเป็นคำยืมที่ใช้กันทั่วไป เช่นคำว่า แท็กซี หรือ फिल्म หรือเป็นศัพท์เทคนิคที่หาคำไทยแทนไม่ได้ จึงต้องใช้คำทับศัพท์ เช่น คำว่า เมาส์ (mouse) หรือ เรจิสเตอร์ควบคุม (control register) นอกจากนี้ยังมีคำศัพท์เทคนิคทางวิชาการปะปนอยู่ในตำราเรียนทางวิทยาศาสตร์อย่างมากมาย ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษปะปนกับภาษาไทยในชีวิตประจำวันของตนเอง ความจำเป็นประการนี้เป็นสาเหตุให้แม้แต่นักนิยมภาษาบริสุทธิ์ (purists) ก็คงไม่อาจหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษปะปนในการพูดหรือการเขียนได้ (cf. Li, 2000)

นอกจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายถึงสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยในชีวิตประจำวันของตนเองแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังได้กล่าวถึงสาเหตุที่ไม่เลือกใช้คำแปลในภาษาไทยด้วย กล่าวคือร้อยละ 15.38 ของคำตอบ ได้อธิบายถึงสาเหตุที่ไม่ใช้ภาษาไทยโดยมองเห็นว่าคำภาษาอังกฤษบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วจะเป็นข้อความที่ยาว ไม่กระชับ ไม่สละสลวย เช่นคำว่า sensitive แปลว่า อ่อนไหว ไวต่อความรู้สึก มีความไวต่อ... ฯลฯ หรือคำว่า active แปลว่า มีความ

กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว ว่องไว อยู่ในสภาพกำลังทำงาน ฯลฯ นอกจากนี้คำภาษาอังกฤษบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วเข้าใจยากกว่า หรือมีความหมายไม่ชัดเจน

คำตอบอีกส่วนหนึ่งคือร้อยละ 14.76 สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยเพื่อต้องการเรียนรู้และพัฒนาภาษาอังกฤษ การใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยทำให้รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น และรู้การใช้คำภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังเป็นการทบทวนคำศัพท์โดยการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้ คำตอบเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความต้องการให้ตนเองมีความชำนาญด้านภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล

ประมาณร้อยละ 11.64 ของคำตอบทั้งหมด ชี้ว่าคำภาษาอังกฤษบางคำที่ใช้เป็นคำคั่นหู เช่น คำว่า โอเค บ้ายบาย แหกกีว เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมักใช้คำเหล่านี้บ่อยในชีวิตประจำวัน จนติดเป็นความเคยชินที่พูดโดยไม่ตั้งใจหรือไม่ได้คิด

คำตอบอื่นๆที่เหลือแสดงให้เห็นว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของตนเองเพื่อต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ หรือเพื่อความบันเทิง การใช้ภาษาอังกฤษทำให้ได้อารมณ์ สนุกสนาน หรือเป็นการสร้างอารมณ์ขันหรือความตลก ส่วนใหญ่เป็นการพูดเล่นกับกลุ่มเพื่อนฝูงที่เป็นกันเอง คำตอบในกลุ่มนี้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.20 ของคำตอบทั้งหมด นอกจากนี้คำตอบอีกร้อยละ 4.57 อธิบายว่าตนเองใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยเพราะได้ยินการใช้คำภาษาอังกฤษเหล่านั้นจากคนรอบข้าง หรือจากสื่อ จึงใช้ตามเป็นแฟชั่น หรือสมัยนิยม

ดังนั้นคำตอบที่เกี่ยวกับสาเหตุหรือแรงจูงใจที่กลุ่มตัวอย่างพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษสามารถกล่าวโดยสรุปว่ามี 7 ประการด้วยกันคือ

- 1) ความมีประสิทธิภาพในการสื่อสารเพราะคำภาษาอังกฤษมีความกระชับ และความหมายชัดเจน ทำให้การสื่อสารถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว
- 2) การขาดคำแปลในภาษาไทย เช่น เป็นคำยืม คำทับศัพท์ หรือศัพท์เทคนิคทางวิชาการ
- 3) ข้อจำกัดของการแปลในภาษาไทย ซึ่งเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วทำให้ภาษาเินเยื่อ ไม่สื่อความหมาย และไม่ได้รับการยอมรับหรือเป็นที่นิยม บางครั้งก็ไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป
- 4) ความต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ
- 5) ความเคยชินที่ใช้คำภาษาอังกฤษบางคำจนกลายเป็นนิสัย เป็นการใช้ภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ
- 6) ความต้องการความสนุกสนานจากการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

7) การใช้ตามความนิยมหรือแฟชั่น ซึ่งส่วนใหญ่ได้ยืมการใช้คำภาษาอังกฤษจากผู้คนรอบข้าง หรือจากสื่อ

นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังวิเคราะห์ถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ให้คำตอบทั้งหมด 762 คำตอบจากคำถามปลายเปิด และผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้คือ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าการที่ผู้อื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษนั้น เพราะต้องการแสดงหรืออวดให้ผู้อื่นรู้ว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การมีศักยภาพทางภาษาอังกฤษเป็นการบ่งบอกถึงการเป็นคนที่มีการศึกษาสูง มีสถานภาพและรสนิยมสูง มีความทันสมัย ความโก้เก๋ หรือความเท่ ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยจึงเป็นการช่วยสร้างบุคลิกให้เป็นที่น่าชื่นชม น่ายกย่อง น่าเชื่อถือ และเป็นการสร้างการยอมรับหรือแสดงความเหนือกว่าผู้ฟัง คำตอบที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้มีร้อยละ 25.07 ซึ่งเป็นจำนวนคำตอบที่แสดงเหตุผลหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้คนมากที่สุด

การใช้ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาเพื่อความสะดวกหรือประสิทธิภาพในการสื่อสารก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ค้นพบจากการศึกษาวิเคราะห์ โดยมีสัดส่วนคำตอบร้อยละ 13.39 คำตอบในกลุ่มนี้แสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษานั้นทำให้การสื่อสารเข้าใจง่ายกว่า และเหมาะสมกว่าการใช้ภาษาไทย เพราะคำภาษาอังกฤษมีความหมายชัดเจน สึกซึ่ง กระชับและตรงประเด็นกว่า จึงสะดวกในการอธิบาย หรือสื่อสาร

นอกจากนี้คำตอบอีกร้อยละ 10.24 ยังอธิบายถึงสาเหตุของการไม่เลือกใช้ภาษาไทยทั้งๆที่มีคำแปล โดยมีความเห็นว่าคำแปลในภาษาไทยไม่สามารถใช้แทนคำภาษาอังกฤษได้เพราะมีความหมายกำกวม ไม่ครอบคลุมความหมายที่ต้องการ บางครั้งก็เนื่องมาจากการลืมคำในภาษาไทยหรือไม่สนใจที่จะคิดหาคำภาษาไทยที่มีความหมายเท่าเทียมมาใช้แทนคำภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจอีกประการหนึ่งในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคือ ความต้องการตามแฟชั่น หรือพูดตามค่านิยมที่ได้รับอิทธิพลจากการได้ยืมคนรอบข้างพูด อาทิเช่น เพื่อนร่วมงาน หรือจากสื่อโดยเฉพาะรายการโทรทัศน์ โดยผู้พูดมีความต้องการเลียนแบบดาราหรือพิธีกร คำตอบในกลุ่มนี้คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.32 ของคำตอบทั้งหมด

ความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือการฝึกความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอีกเหตุผลหรือแรงจูงใจหนึ่งของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้คนที่ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 9.19 ของ

คำตอบ โดยกลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น และเป็นภาษาที่มีการใช้ไปทั่วโลก

เหตุผลหรือแรงจูงใจในสัดส่วนรองลงมาคือร้อยละ 8.66 นั้นเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยของผู้ใช้นั้น เนื่องมาจากความเคยชินกับคำบางคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและเป็นเวลานานมาแล้วในชีวิตประจำวัน และใช้คำเหล่านั้นจนติดปากหรือเป็นนิสัย เช่นคำว่า โอเค หรือ แทงกิว เป็นต้น

ร้อยละ 8.37 ของคำตอบที่สะท้อนสาเหตุหรือแรงจูงใจของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้ใช้คือ การขาดคำแปลในภาษาไทย เช่น คำยืม คำทับศัพท์ คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางหรือศัพท์ทางวิชาการ ดังนั้นการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านี้จึงมาจากความจำเป็น

คำตอบอีกร้อยละ 6.69 สะท้อนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษว่ามาจากความนิยมภาษาอังกฤษ มีความต้องการสร้างความเคยชินกับภาษาอังกฤษให้กับตนเอง โดยพยายามใช้ภาษาอังกฤษหรือต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแทนภาษาไทย เพราะมีความคิดนิยมหรือชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก

นอกจากนี้ยังมีคำตอบอีกร้อยละ 6.17 ที่คิดว่าผู้ที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง กล่าวคือผู้พูดเป็นลูกครึ่ง จึงทำให้พูดภาษาไทยได้ไม่ขัด หรือไม่คล่อง หรืออีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีความรู้ภาษาอังกฤษดี และสามารถใช้อังกฤษได้คล่อง

เหตุผลประการสุดท้ายที่พบจากการวิเคราะห์คำตอบคือ การใช้คำภาษาอังกฤษปะปนในภาษาไทยเพื่อความสนุกสนาน ความต้องการเล่นสำนวน ความคึกคะนอง โดยเป็นการพูดเล่น หรือพูดตลกกับเพื่อนฝูง คำตอบในกลุ่มมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นสัดส่วนได้เพียงร้อยละ 1.18 เท่านั้น

ดังนั้นคำตอบที่เกี่ยวกับสาเหตุหรือแรงจูงใจที่กลุ่มตัวอย่างมองการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้ใช้นั้นสามารถกล่าวโดยสรุปว่ามี 10 ประการด้วยกันคือ

- 1) การสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับนับถือ โดยเข้าใจว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสัญลักษณ์ของการมีการศึกษา มีสถานภาพสูง และมีความทันสมัย ดังนั้นผู้พูดจึงต้องแสดง หรือโอ้อวดความรู้ภาษาอังกฤษโดยการใช้ปะปนในการพูดภาษาไทย

- 2) ความมีประสิทธิภาพในการสื่อสารเพราะคำภาษาอังกฤษมีความกระชับ และความหมายชัดเจน ทำให้การสื่อสารถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว

- 3) ข้อจำกัดของการแปลในภาษาไทยและของผู้ใช้ กล่าวคือคำภาษาอังกฤษบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วทำให้ภาษาเยิ่นเย้อ ไม่สื่อความหมาย ไม่ได้รับการยอมรับหรือเป็นที่นิยม บางครั้ง

ไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป นอกจากนี้ยังเกิดจากการที่ผู้พูดลืมคำแปลในภาษาไทย หรือไม่ใส่ใจที่จะคิดหาคำไทยมาใช้แทน

4) การใช้ตามความนิยมหรือแฟชั่น ซึ่งส่วนใหญ่ได้ยืมการใช้คำภาษาอังกฤษจากผู้คนรอบข้าง หรือจากสื่อ โดยผู้พูดมีความต้องการเลียนแบบคนที่ตนเองชื่นชอบหรือดารา

5) ความต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้พูดตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของภาษาอังกฤษ หรือมีทัศนคติที่ชื่นชมความเป็นตะวันตก

6) ความเคยชินที่ใช้คำภาษาอังกฤษบางคำจนกลายเป็นนิสัย เป็นการใช้อย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้ตัวหรือไม่ตั้งใจ

7) การขาดคำแปลในภาษาไทย เช่น เป็นคำยืม คำทับศัพท์ หรือศัพท์เทคนิคทางวิชาการ

8) การชื่นชมความคิด วัฒนธรรม และค่านิยมตะวันตก

9) ความรู้ ความชำนาญด้านภาษาอังกฤษของผู้พูด

10) การต้องการความสนุกสนานจากการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

หากพิจารณาคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างให้ในการอธิบายถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยเปรียบเทียบคำตอบสำหรับของตนเองและคำตอบสำหรับผู้อื่นแล้ว จะพบว่าคำตอบสำหรับผู้อื่น (762 คำตอบ) มีปริมาณมากกว่าคำตอบของตนเอง (481 คำตอบ) นอกจากนี้เนื้อหาและสัดส่วนของคำตอบมีความแตกต่างกันคือ คำตอบที่อธิบายถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของตนเอง มีลักษณะมาจากความจำเป็นจากปัจจัยภายนอก เช่น ประสิทธิภาพในการสื่อสารของคำภาษาอังกฤษ การขาดคำแปลในภาษาไทย ข้อจำกัดของคำที่แปลภาษาไทย และปัจจัยภายในคือความต้องการเรียนรู้หรือฝึกความชำนาญทางภาษาอังกฤษ ความเคยชินในการใช้คำภาษาอังกฤษบางคำ การต้องการความสนุกจากการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ และการใช้ตามกระแสค่านิยม โดยที่เหตุผลหรือแรงจูงใจที่มาจากปัจจัยภายนอกมีสัดส่วนที่สูงกว่าปัจจัยภายในอยู่มาก กล่าวคือเมื่อรวมคำตอบที่แสดงปัจจัยภายนอกแล้วเป็นร้อยละ 62.33 และคำตอบที่แสดงปัจจัยภายในมีร้อยละ 36.17 (ตารางที่ 48) นอกจากนี้ปัจจัยที่มาจากภายในตัวผู้พูดก็เป็นการสะท้อนถึงความคิดในด้านบวกที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของตนเอง ดังเช่น ความใฝ่รู้ในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือ เป็นความเคยชินโดยมิได้ตั้งใจ เป็นต้น

ในทางตรงกันข้าม คำตอบที่กลุ่มตัวอย่างให้ในการอธิบายถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้อื่นนั้น แม้ประกอบด้วยปัจจัยทั้งภายในและภายนอกเช่นกัน แต่สัดส่วนของปัจจัยภายใน (ร้อยละ 62.28) อยู่ในสัดส่วนที่มากกว่าปัจจัยภายนอกมาก (ร้อยละ 32.0) (ตารางที่ 49) นอกจากนี้ปัจจัยภายในสะท้อนให้เห็นความคิดในด้านลบ อาทิเช่น ต้องการโอ้อวดความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงสถานภาพ หรือการมีการศึกษาสูง ความชื่นชมค่านิยมหรือความเป็นตะวันตก ซึ่งความคิดเห็นในเชิงลบเช่นนี้ ไม่ปรากฏในคำตอบที่อธิบายถึงสาเหตุของการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของตนเอง อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างได้สะท้อนทัศนคติในด้านบวกต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน โดยยอมรับว่าผู้พูดแปลภาษาบางส่วนมีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง แม้ว่าจะมีสัดส่วนที่เล็กน้อยมากแต่ทัศนคติด้านบวกเช่นนี้ได้ปรากฏให้เห็นในคำตอบสำหรับตนเองเลย

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการที่ตนเองพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากความจำเป็นเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ และเป็นการไม่สะดวกหรือเป็นการยากที่จะหลีกเลี่ยงการใช้คำภาษาอังกฤษ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันนี้ มองเห็นว่าการที่ผู้อื่นพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นมิใช่มีสาเหตุมาจากความจำเป็นหรือความสะดวกในการสื่อสารเป็นสำคัญเพียงอย่างเดียว แต่มีสาเหตุที่สำคัญอื่นอีกมากกว่าคือ ความประสงค์หรือความตั้งใจของผู้พูดในการเลือกที่จะใช้คำภาษาอังกฤษ เพราะมีจุดมุ่งหมายในการสร้างภาพลักษณ์แอบแฝงอยู่ หรือเป็นการสะท้อนความรู้สึกรับค่านิยมความเป็นตะวันตก

ผลการวิเคราะห์อาจอธิบายได้ว่าคนเรามักมองตนเองมีเหตุผลที่เหมาะสมในการกระทำสิ่งต่างๆมากกว่าบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้มีความเห็นว่าพฤติกรรมการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษของตนเองเป็นความจำเป็นที่มาจากปัจจัยภายนอก แต่สำหรับบุคคลอื่นแล้วนั้น การพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษเป็นการเลือกหรือตั้งใจที่จะทำมากกว่า แนวคิดเช่นนี้เป็นการรักษาอัตตาของตนเอง คำอธิบายนี้จึงมีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สมมติฐานตามแนวคิดเรื่องผลกระทบต่อบุคคลอื่น

นอกจากนี้เป็นที่น่าสนใจว่ากลุ่มตัวอย่างนี้ยังมีทัศนคติด้านบวกของผู้อื่นที่ไม่ใช่ตนเองว่าเป็นผู้ที่มีการศึกษา ซึ่งไม่ปรากฏในการวิเคราะห์คำตอบของตนเอง ความรู้สึกเช่นนี้อาจแสดงให้เห็นความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมไทยที่ยึดคุณค่าความถ่อมตน คุณค่านี้เองอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่นิยมที่จะมองว่าสาเหตุที่ตนเองพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษก็เพราะคิดว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ครอบคลุมประเด็นคำถามหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ รวมทั้งได้นำเอาทฤษฎีหรือแนวคิดทางการสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ผลกระทบของเนื้อหาสื่อมาอธิบายการรับรู้ถึงผลกระทบของพฤติกรรมการใช้ภาษาในสื่อโทรทัศน์และปฏิกิริยาของผู้ชมที่อยู่ในบริบทสังคมไทย จึงนับเป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่ยุบายานำเอาแนวคิดเรื่องผลกระทบต่อบุคคลอื่น (Third-person Effect) มาทดสอบในสังคมไทยและเชื่อมโยงการวิจัยทางการสื่อสารเข้ากับทางภาษาอีกด้วย

ผลการวิเคราะห์สมมติฐานส่วนใหญ่สนับสนุนแนวคิดเรื่อง ผลกระทบต่อบุคคลอื่น ที่อธิบายว่าคนส่วนใหญ่มักประเมินเนื้อหาของสื่อว่าจะส่งผลกระทบในแง่ลบต่อผู้อื่นมากกว่าตนเอง กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ ส่งผลกระทบในแง่ลบต่อตนเองน้อยที่สุด และยังรับรู้ว่ากลุ่มวัยรุ่น/เยาวชน ได้รับผลกระทบในแง่ลบมากที่สุด

นอกจากนี้อีกด้านหนึ่งของแนวคิดเรื่อง ผลกระทบต่อบุคคลอื่นนี้ ยังอธิบายว่าหากเราพิจารณาว่าเนื้อหาของสื่อส่งผลกระทบในแง่บวกแล้ว ผลกระทบนี้จะเกิดกับตนเองมากกว่าบุคคลอื่น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาชิ้นนี้สนับสนุนแนวคิดในประเด็นดังกล่าวเพียงส่วนหนึ่ง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมิได้มองเห็นผลกระทบด้านบวกจะเกิดขึ้นกับตนเองมากกว่าวัยรุ่น ในทางตรงข้ามกลุ่มตัวอย่างกลับมีการรับรู้ว่าการรับรู้ว่าเป็นกลุ่มที่ได้รับผลดีที่สุด อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าตนเองได้รับผลกระทบในแง่ดีมากกว่าผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ยกเว้นการรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้นซึ่งค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยนี้น่าสนใจในแง่ที่ว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้เหมือนกันว่า กลุ่มวัยรุ่นเป็นวัยที่ได้รับผลกระทบจากสื่อได้มากที่สุดไม่ว่าจะเป็นด้านบวกหรือด้านลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าการรับรู้ว่าเป็นวัยที่อยู่ในช่วงการรับรู้หรือการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้ดี วัยรุ่นเป็นกลุ่มผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่ยังมีอายุและประสบการณ์น้อย จึงมีความพร้อมในการเปิดรับสิ่งต่างๆ ได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ

การรับรู้ผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่นและต่อผู้ชมส่วนใหญ่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเรื่องการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เรื่องผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่นและต่อผู้ชมส่วนใหญ่มากเพียงใด ก็ยิ่งมีแนวโน้มเห็นด้วยกับการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการปนภาษาและการรับรู้ผลกระทบสรุปได้ว่า ผู้ที่มีอายุน้อยมักมีแนวโน้มในการปนภาษา และมีปริมาณการปนมากกว่าผู้ที่มีอายุสูงกว่า การศึกษา ยิ่งสูงมากก็ยิ่งส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีปริมาณการปนมากขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาดำรงก็มี การรับรู้ว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ทำให้ตนเองเพิ่มการพูดปนภาษา และไม่เห็นด้วยกับการรณรงค์ต่อต้านการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มากกว่าผู้ ที่มีการศึกษาสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมักมีแนวโน้มพูด ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเองเช่นกัน และยังคงมองว่าการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทร ทัศน์ทำให้ตนเองเพิ่มการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้นอีกด้วย

ในทางตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในทางลบมักมี แนวโน้มในการมองว่าการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อให้วัยรุ่นและ ผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปมีการพูดปนภาษาเพิ่มขึ้น

ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่มากทำให้แนวโน้มการมีพฤติกรรมการพูดภาษา ไทยปนภาษาอังกฤษและมีปริมาณการปนที่มากขึ้นด้วย ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการปน ภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ก็มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อปริมาณการปนภาษา ด้วย นอกจากนี้ยังกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อความเหมาะสมในการพูดภาษาไทยปนภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้นเท่าไร กลุ่มตัวอย่างก็ยังคงมองว่าการปนภาษาในรายการโทรทัศน์มีผล กระทบต่อการเพิ่มการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของตนเองมากขึ้น

สาเหตุหรือแรงจูงใจที่พบในการศึกษาคั้งนี้มีความสอดคล้องกับแรงจูงใจในการใช้ภาษา อังกฤษปนในภาษาอื่นที่ได้ค้นพบจากการทบทวนวรรณกรรมที่อธิบายถึงสาเหตุที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ ปนในภาษาของผู้พูดคือ ความสะดวก (expedient) (Luke, 1998) การมีความหมายชัดเจน (specificity) (Li, 1996, 1998, 2000) และการประหยัดถ้อยคำ (principle of economy) (Li, 2000) นอกจากนี้การใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาของผู้พูดยังเนื่องมาจากการขาดหรือไม่มีคำแปลในภาษา ของตนเองที่มีความหมายเทียบเท่ากับคำภาษาอังกฤษ จึงเป็นความจำเป็นด้านความต้องการคำศัพท์ (Gibbons, 1987; Grosjean, 1982) หรือการมีคำศัพท์ที่ต้องการใช้ในภาษาของผู้พูด (availability) (Li, 1996, 1998)

การใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยเป็นกลยุทธ์ในการสร้างเอกลักษณ์หรือภาพลักษณ์ของผู้ พูดที่ค้นพบในงานวิจัยชิ้นนี้นั้น สอดคล้องกับผลการศึกษาอื่นๆมากมาย อาทิเช่น การใช้ภาษาอังกฤษ ปนในภาษาที่หนึ่งเพื่อบอกให้รู้ว่ หรืออวดว่าผู้พูดเป็นผู้ที่มีการศึกษาดี (orientational) (Luke, 1998) หรือเพื่อสร้างความประทับใจต่างๆ เพราะภาษาอังกฤษเชื่อมโยงกับความน่าเชื่อถือ ความทันสมัย

ความรู้และความเป็นตะวันตก (cf. Al Haq and Smadi, 1996; Chen, 1996; Gibbons, 1987) นอกจากนี้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างอารมณ์ขัน หรือเพื่อความสนุกสนานก็เป็นการแสดงให้เห็นหน้าที่ประการหนึ่งของการใช้การปนภาษาเพื่อความรู้สึทางอารมณ์ (cf. Chen, 1996; Yau, 1993)

การศึกษาแรงจูงใจ หรือสาเหตุของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้มีลักษณะแตกต่างจากการศึกษาชิ้นอื่นที่ศึกษาในประเด็นเดียวกันนี้ กล่าวคืองานวิจัยชิ้นนี้สรุปคำตอบจากผู้พูดปนภาษาเองที่ตอบคำถามในประเด็นนี้โดยตรง คำตอบที่ได้จึงน่าจะสะท้อนให้เห็นเหตุผลได้ครอบคลุมกว่าการที่ผู้วิจัยเป็นผู้สรุปเองจากลักษณะและเนื้อหาการพูดของผู้พูด เพราะการสรุปในลักษณะนี้เป็นการสรุปแบบนัยซึ่งมักขึ้นอยู่กับความคิดของผู้ศึกษาเป็นหลัก และสะท้อนความคิดเห็นของผู้ที่ศึกษามากกว่าผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าว

ผลการวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาส่วนนี้อาจทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็นเรื่องภาษาในสังคมมีความระมัดระวังมากขึ้นในการประเมินผลกระทบของการใช้ภาษาในสื่อมวลชน หรือเนื้อหาของสื่อในลักษณะต่างๆที่มีต่อผู้รับสาร เพราะการพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง กับการรับรู้ของผลกระทบอาจมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงได้ ผลการศึกษาครั้งนี้อาจชี้ให้เห็นว่าคนเรามักจะประเมินถึงผลกระทบจากสื่อในด้านลบที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น (ที่ไม่ใช่ตนเอง) สูงเกินไป โดยเฉพาะมักจะมุ่งประเด็น หรือความห่วงใยไปอยู่ที่วัยรุ่น ทั้งนี้ผลกระทบของสื่อไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เฉพาะแต่เรื่องการใช้ภาษาเท่านั้น แต่อาจรวมไปถึงอิทธิพลสื่อกับการสวมใส่เสื้อ 'สายเดี่ยว' การสวมใส่เสื้อตัวรัดรูป หรือการย้อมสีผมหรือไฮไลต์สีผม เป็นต้น สิ่งที่เราควรระมัดระวังคือการรับรู้ผลกระทบนี้สามารถแสดงความสัมพันธ์ต่อการสนับสนุนต่อด้านการทำงานของสื่อได้ การมีนโยบายดูแลหรือการควบคุมดูแลการทำงานของสื่อในประเด็นต่างๆจึงน่าจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสื่ออย่างแท้จริง มากกว่าการรับรู้ถึงผลกระทบที่คิดว่าได้เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น เพราะนอกจากจะไม่เป็นการวิเคราะห์หรือแก้ปัญหาให้ถูกจุดแล้ว ยังเป็นการสิ้นเปลืองแรงงานและงบประมาณในการดำเนินนโยบายอีกด้วย

นอกจากนี้ผลการวิจัยส่วนนี้ทำให้ทราบถึงสถานภาพและบทบาทความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมไทย ที่นับวันภาษาอังกฤษก็ยิ่งไหลบ่ามาสู่ภาษาไทยมากขึ้น และคำบางคำก็เป็นที่นิยมใช้มากกว่าคำภาษาไทยทั้งโดยความจำเป็น และโดยความเต็มใจ ปรากฏการณ์เช่นนี้มีได้เกิดขึ้นเฉพาะในสังคมไทยเท่านั้น แต่เป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่แพร่หลายทั่วโลก

บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากจะปฏิเสธได้ ดังที่ได้สะท้อนให้เห็นจากการที่กลุ่มตัวอย่างอธิบายแรงจูงใจในการใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยว่า เป็นการใช้เพื่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ การมีรายการโทรทัศน์ที่พูดเป็นภาษาอังกฤษแล้วมีคำแปล

เป็นตัวอักษรภาษาไทยปรากฏด้านล่างของจอโทรทัศน์จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะด้านภาษาอังกฤษและน่าสนใจสำหรับผู้ชมบางส่วนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์หรือนักวางแผนนโยบายภาษาของประเทศน่าจะสนใจสนับสนุนให้มีรายการโทรทัศน์ประเภทดังกล่าวด้วย เพราะนอกจากเยาวชนไทยหรือผู้ชมชาวไทยสามารถได้รับความบันเทิงจากเนื้อหาของรายการแล้ว การมีโอกาสพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของผู้ชมยังอาจเป็นแรงจูงใจในการเลือกรับชมรายการประเภทนั้นเพิ่มเติมได้ด้วย

งานวิจัยชิ้นนี้ประกอบด้วยการศึกษา 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาเพื่อเข้าใจลักษณะปรากฏการณ์การแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาทัศนคติต่อการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ และต่อผู้พูดภาษาอังกฤษแปลภาษาไทยในชีวิตประจำวัน รวมทั้งวิเคราะห์การรับรู้ถึงผลกระทบในด้านต่างๆของการใช้ภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ตลอดจนศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ พฤติกรรมการแปลภาษาและแรงจูงใจหรือสาเหตุที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษแปลในภาษาไทย

การศึกษาทั้ง 2 ส่วนใช้ข้อมูลและระเบียบวิธีวิจัยที่แตกต่างกัน โดยที่ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาของรายการโทรทัศน์ที่มีการใช้ภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษ และใช้การถอดข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผล การศึกษาส่วนนี้ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับปริมาณการแปลภาษา ระดับการแปลภาษา ลักษณะของผู้พูดในรายการโทรทัศน์ ตลอดจนการใช้ภาษาอังกฤษในลักษณะแบบไทยๆ หรือการปรับภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย จากผลการศึกษานี้ทำให้ทราบว่าปรากฏการณ์การแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยปรากฏเป็นที่แพร่หลายทางสื่อทางโทรทัศน์และอาจเกิดขึ้นในสื่อประเภทอื่นด้วยเช่นเดียวกัน จึงน่าจะมีการศึกษาในประเด็นนี้ต่อไป นอกจากนี้ผลการศึกษายังทำให้เข้าใจลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษแปลในภาษาไทยอีกด้วยว่ามีลักษณะแตกต่างจากรูปแบบไวยากรณ์อังกฤษ และกลายเป็นลักษณะไทยอย่างไร

การศึกษาส่วนหลังเป็นการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์และในชีวิตประจำวัน การรับรู้ถึงผลกระทบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแปลภาษาของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาส่วนนี้ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทั้งลักษณะตัวภาษา พฤติกรรมทางภาษา ความรู้สึกนึกคิด ปฏิภานของผู้ใช้ภาษา และผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ถึงผลกระทบของสื่อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงหวังว่างานวิจัยชิ้นนี้

สามารถช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์การใช้ภาษาไทยบน
ภาษาอังกฤษในสังคมไทยมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาอังกฤษ

- Al-Haq, Fawwaz Al-Abed and Smadi, Oqlah (1996) Spread of English and westernization in Saudi Arabia. *World Englishes*, 15(3), 307-317.
- Chen, Su-Chao (1996) Code-switching as a verbal strategy among Chinese in a campus setting in Taiwan. *World Englishes*, 15(3), 267-280.
- Cohen, Jeremy, Mutz, Diana, Price, Vincent and Gunther, Albert (1988) Perceived impact of defamation: An experiment in third-person effects. *Public Opinion Quarterly*, 52, 161-173.
- Crismore, Avon, Ngeow, Karen Yeok-Hwa and Soo, Keng-Soon (1996) Attitudes toward English in Malaysia. *World Englishes*, 15(3), 319-335.
- Davison, W. Phillips (1983) The third-person effect in communication. *Public Opinion Quarterly*, 47, 1-15.
- Gibbons, John. (1987). *Code-Mixing and code Choice: A Hong Kong case study*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd.
- Giles, Howard (1998) Language attitudes and language cognitions: Future prospects for Hong Kong. In *Language in Hong Kong at Century's End*. Edited by Martha C. Pennington. Hong Kong: Hong Kong University Press. pp. 425-436.
- Grosjean, Francois (1982) *Life with Two Languages: An Introduction to Bilingualism*. Cambridge, M.A.: Harvard University Press.
- Gunther, Albert C. (1995) Overrating the X-rating: The third-person perception and support for censorship in pornography. *Journal of Communication*, 45(1), 27-38.
- Gunther, Albert C. and Hwa, Ang Peng (1996) Public perceptions of television influence and opinions about censorship in Singapore. *International Journal of Public Opinion Research*, 8(3) 248-265.
- Gunther, Albert C. and Mundy, Paul (1993) Biased optimism and the third-person effect. *Journalism Quarterly*, 70, 58-67.

- Gunther, Albert C. and Thorson, Esther (1992) Perceived persuasive effects of product commercials and public service announcements: 'Third person' effects in new domains. *Communication Research*, 19, 574-596.
- Huffines, Marion L. (1989) Case usage among the Pennsylvania German sectarians and nonsectarians. In *Investigating Obsolescence*. Edited by Nancy C. Dorian. Cambridge" Cambridge University Press. pp. 211-226.
- Kamwangamalu, Nkonko M. (1996) Sociolinguistic aspects of siSwati-English bilingualism. *World Englishes*, 15(3), 295-305.
- Koll-Stobbe, Amei (1994) English in code-alterations: towards an integrated study of code-switching. *World Englishes*, 13(2), 203-214.
- Li, David C. S. (1996) *Issues in bilingualism and biculturalism: A Hong Kong case study*. New York: Peter Lang.
- Li, David C. S. (1998) The plight of the purist. In *Language in Hong Kong at Century's End*. Edited by Martha C. Pennington. Hong Kong: Hong Kong University Press. pp. 161-190.
- Li, David C. S. (2000) Cantonese-English code-switching research in Hong Kong: a Y2K review. *World Englishes*, 19(3), 305-322.
- Luke, Kang-Kwong (1998) Why two languages might be better than one: Motivaitons of language mixing in Hong Kong. In *Language in Hong Kong at Century's End*. Edited by Martha C. Pennington. Hong Kong: Hong Kong University Press. pp. 191-201.
- Munro, Vicki R. (1996). International graduate students and the spread of English. *World Englishes*, 15(3), 337-345.
- Mutz, Diana C. (1989) The influence of perceptions of media influence: The third person effects and the public expression of opinions. *International Journal of Public Opinion Research*, 1, 1-21.
- Perloff, Richard (1993) Third-person effect research 1983-1992: A review and synthesis. *International Journal of Public Opinion Research*, 5, 167-184.

- Rojas, Hermandó, Shah, Dhavan V. and Faber, Ronald J. (1996) For the good of others: Censorship and the third-person effect. *International Journal of Public Opinion Research*, 8, 163-186.
- Rohter, Larry (2001) English is spoken here...too much, some say. *New York Times*, Tuesday, May, 15.
- Shim, Rosa J. (1994) Englishized Korean: structure, status, and attributes. *World Englishes*, 14(1) 225-244.
- Tanaka, Sachiko O. (1995) The Japanese media and English. *World Englishes*, 14(1), 37-53.
- Triandis, Harry C. (1989) The self and social behavior in differing cultural contexts. *Psychological Review*, 96, 506-520.
- Yau, Man-Siu (1993). Functions of two codes in Hong Kong Chinese. *World Englishes*, 12 (1), 25-33.

ภาษาไทย

- มนต์ชัย นินนาทนนท์ (2526) รายงานการวิจัยเรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ (2524) *ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: เพ็ญฟ้าพรันต์ จำกัด.
- สมพร มั่นตะสูตร (2525) *สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก ก
ตารางแสดงผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการประเมินระดับความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินระดับความรู้

ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อสารไม่ได้เลย	19	3.9
สื่อสารได้เล็กน้อย	274	56.1
สื่อสารได้พอใช้	154	31.6
สื่อสารได้ค่อนข้างดี	36	7.4
สื่อสารได้ดีมาก	5	1.0
รวม	488	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.455

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .732

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณการอ่าน

ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	67	13.7
น้อยมาก	258	52.8
ไม่บ่อยบ่อย	132	27.0
บ่อย	24	4.9
บ่อยมาก	8	1.6
รวม	489	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.280

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .821

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณการฟัง

ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	76	15.5
น้อยมาก	204	41.7
ไม่ค่อยบ่อย	160	32.7
บ่อย	40	8.2
บ่อยมาก	9	1.8
รวม	489	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.391

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .908

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณการชม

ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	30	6.1
น้อยมาก	148	30.2
ไม่ค่อยบ่อย	186	38.0
บ่อย	103	21.0
บ่อยมาก	23	4.7
รวม	490	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.880

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .966

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น

ปริมาณการพูด	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	80	21.9
น้อย	176	48.1
ปานกลาง	106	29.0
มาก	3	.8
มากที่สุด	1	.3
รวม	502	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.095

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .747

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับหน่วยการปนภาษาอังกฤษในการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

ระดับหน่วยการปน	จำนวน	ร้อยละ
คำ	294	82.1
วลี	46	12.8
ประโยค	18	5.0
รวม	358	100.0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อระดับการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น

ระดับการแปล	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	8	1.6
น้อย	53	10.6
ปานกลาง	168	33.5
มาก	223	44.5
มากที่สุด	49	9.8
รวม	501	100.0

ค่าเฉลี่ย = 3.503

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .868

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อเหมาะสมของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของรายการโทรทัศน์ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น

ความเหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	70	13.9
น้อย	163	32.5
ปานกลาง	200	39.8
มาก	57	11.4
มากที่สุด	12	2.4
รวม	502	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.558

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .948

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อเหมาะสมของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น

ความเหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	46	9.2
น้อย	142	28.4
ปานกลาง	212	42.4
มาก	82	16.4
มากที่สุด	18	3.6
รวม	500	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.768

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .953

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษในด้านบวกและด้านลบ

ทัศนคติด้านบวก	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน	ทัศนคติด้านลบ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบน
มีการศึกษาสูง	487	3.57	.87	ต้องการใช้อรรถความรู้ภาษาอังกฤษ	493	3.43	1.03
น่าเชื่อถือ	485	2.98	.82	ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย	490	3.30	1.09
มีรสนิยมทันสมัย	489	3.12	1.04	น่ารำคาญ	496	3.24	1.12
น่ายกย่องชมเชย	491	2.38	.90	ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง	488	3.28	1.04
มีความรู้ความสามารถ	492	3.22	.84	ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง	490	3.41	.96
มีสถานภาพทางสังคมสูง	491	3.15	.87	นิยมวัฒนธรรมตะวันตก	491	3.89	.93

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยบนภาษาอังกฤษในด้านบวกและด้านลบ

ทัศนคติ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ด้านบวก	458	3.07	.64	7.95	.042
ด้านลบ	458	3.41	.73		

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ถึงผลกระทบ

การรับรู้ถึงผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	39	8.4
น้อย	109	23.4
ปานกลาง	188	40.3
มาก	102	21.9
มากที่สุด	28	6.0
รวม	466	100.0

ค่าเฉลี่ย = 2.937

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.013

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่น ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ถึงผลกระทบ

การรับรู้ถึงผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	4	.8
น้อย	26	5.4
ปานกลาง	116	23.9
มาก	231	47.6
มากที่สุด	108	22.3
รวม	485	100.0

ค่าเฉลี่ย = 3.851

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .854

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ถึงผลกระทบ

การรับรู้ถึงผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	6	1.2
น้อย	33	6.7
ปานกลาง	193	39.1
มาก	199	40.4
มากที่สุด	62	12.6
รวม	493	100.0

ค่าเฉลี่ย = 3.564

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .840

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์

ความคิดเห็นต่อการรณรงค์ต่อต้าน	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	239	49.9
ไม่เห็นด้วย	136	28.4
ไม่แน่ใจ	104	21.7
รวม	479	100.0

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป

การรับรู้ถึงผลกระทบ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ต่อตนเอง	464	2.94	1.01	-17.94	.000
ต่อวัยรุ่น	464	3.85	.86		
ต่อตนเอง	464	2.95	1.01	-12.05	.000
ต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	464	3.55	.84		
ต่อวัยรุ่น	483	3.85	.86	8.13	.000
ต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	483	3.55	.84		

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านการใช้ภาษาไทยที่แย่ง

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการใช้ภาษาไทยที่แย่ง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	414	2.61	1.13	-18.58	.000
ของวัยรุ่น	414	3.66	1.05		
ของตนเอง	427	2.59	1.12	8.86	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	427	3.05	1.07		
ของวัยรุ่น	406	3.67	1.06	-14.22	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	406	3.04	1.07		

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	484	2.46	1.17	-15.70	.000
ของวัยรุ่น	484	3.32	.97		
ของตนเอง	482	2.45	1.17	8.83	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	482	2.90	.95		
ของวัยรุ่น	485	3.32	.98	-9.85	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	485	2.91	.96		

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในความนิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านความนิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	483	2.33	1.14	-16.92	.000
ของวัยรุ่น	483	3.27	1.05		
ของตนเอง	484	2.32	1.13	12.73	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	484	2.95	.98		
ของวัยรุ่น	484	3.28	1.04	-7.43	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	484	2.95	.99		

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในความชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านความชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	484	2.39	1.10	-19.90	.000
ของวัยรุ่น	484	3.60	1.03		
ของตนเอง	483	2.39	1.10	14.77	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	483	3.17	.96		
ของวัยรุ่น	483	3.61	1.03	-9.84	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	483	3.17	.96		

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	482	2.32	1.06	-16.71	.000
ของวัยรุ่น	482	3.22	.96		
ของตนเอง	483	2.31	1.06	13.62	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	483	2.98	.93		
ของวัยรุ่น	486	3.22	.95	-6.02	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	486	2.99	.93		

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	481	3.89	.97	-2.52	.012
ของวัยรุ่น	481	3.49	.85		
ของตนเอง	482	3.38	.97	-3.99	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	482	3.21	.85		
ของวัยรุ่น	485	3.49	.85	-7.48	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	485	3.20	.84		

ตารางที่ 23 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบในการได้ รับความรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	485	3.21	.92	-3.42	.001
ของวัยรุ่น	485	3.34	.81		
ของตนเอง	482	3.21	.84	-.83	.407
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	482	3.17	.91		
ของวัยรุ่น	484	3.33	.81	-4.68	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	484	3.17	.84		

ตารางที่ 24 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบในการใช้ ภาษาอังกฤษดีขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	486	2.97	1.01	-6.22	.000
ของวัยรุ่น	486	3.22	.88		
ของตนเอง	487	2.98	1.01	.62	.539
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	487	3.00	.88		
ของวัยรุ่น	488	3.22	.89	-6.26	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	488	3.00	.88		

ตารางที่ 25 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการมองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	486	3.07	1.03	-10.01	.000
ของวัยรุ่น	486	3.56	.81		
ของตนเอง	486	3.07	1.03	6.66	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	486	3.37	.81		
ของวัยรุ่น	489	3.56	.82	-5.25	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	489	3.37	.81		

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างถึงผลกระทบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง วัยรุ่น และผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น

การรับรู้ถึงผลกระทบด้านการใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	t	P
ของตนเอง	482	2.72	1.02	-18.03	.000
ของวัยรุ่น	482	3.70	.86		
ของตนเอง	485	2.72	1.02	11.53	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	485	3.31	.92		
ของวัยรุ่น	485	3.70	.86	-9.84	.000
ของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป	485	3.31	.93		

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงอิทธิพลของการรับรู้ผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อวัยรุ่นที่มีต่อการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์

	β
การรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์	
ขั้นที่ 1	
อายุ	.037
การศึกษา	.170*
เพศ	.087
R ² %	4.2**
ขั้นที่ 2	
การรับรู้ผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง	.124*
R ² ที่เพิ่ม %	1.6**

* = $p < .05$ ** = $p < .01$

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแสดงอิทธิพลของการรับรู้ผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปที่มีต่อการรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์

	β
การรณรงค์ต่อต้านการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์	
ขั้นที่ 1	
อายุ	.023
การศึกษา	.179*
เพศ	.074
R^2 %	3.9**
ขั้นที่ 2	
การรับรู้ผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง	.109*
R^2 ที่เพิ่ม %	1.2**

* = $p < .05$ ** = $p < .01$

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
นักศึกษา	194	3.53	.62	36.412	.000
ข้าราชการ	58	3.28	.82		
อาจารย์โรงเรียนมัธยม	156	3.08	.87		
อาจารย์มหาวิทยาลัย	78	2.50	.78		
รวม	486	3.19	.83		

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่น ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
นักศึกษา	193	3.59	.58	16.989	.000
ข้าราชการ	61	3.30	.77		
อาจารย์โรงเรียนมัธยม	153	3.25	.69		
อาจารย์มหาวิทยาลัย	78	2.99	.75		
รวม	485	3.35	.70		

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่นระหว่างกลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
นักศึกษา	193	2.48	.94	7.875	.000
ข้าราชการ	59	2.65	1.09		
อาจารย์โรงเรียนมัธยม	157	2.41	1.01		
อาจารย์มหาวิทยาลัย	78	1.92	.91		
รวม	487	2.39	1.00		

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
นักศึกษา	192	3.40	.61	22.944	.000
ข้าราชการ	59	3.00	.78		
อาจารย์โรงเรียนมัธยม	156	3.04	.70		
อาจารย์มหาวิทยาลัย	77	2.68	.70		
รวม	484	3.12	.72		

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
เพศชาย	139	2.53	.97	3.951	.047
เพศหญิง	341	2.33	1.01		
รวม	480	2.39	1.00		

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่น ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
เพศชาย	138	3.24	.65	4.111	.043
เพศหญิง	343	3.39	.72		
รวม	481	3.35	.71		

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
เพศชาย	139	3.00	.73	5.460	.020
เพศหญิง	341	3.17	.71		
รวม	480	3.12	.72		

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ระหว่างการศึกษาระดับต่างๆกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	219	3.49	.67	32.127	.000
ระดับปริญญาตรี	154	3.17	.87		
ระดับปริญญาโท	87	2.72	.78		
ระดับปริญญาเอก	27	2.40	.80		
รวม	487	3.19	.83		

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านลบของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ระหว่างการศึกษาระดับต่างๆกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	217	2.53	.96	7.572	.000
ระดับปริญญาตรี	157	2.47	.98		
ระดับปริญญาโท	86	2.03	1.05		
ระดับปริญญาเอก	28	1.94	.71		
รวม	488	2.39	1.00		

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อวัยรุ่น ระหว่างการศึกษาระดับต่างๆกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	217	3.57	.61	17.447	.000
ระดับปริญญาตรี	155	3.28	.71		
ระดับปริญญาโท	86	3.01	.69		
ระดับปริญญาเอก	28	3.05	.79		
รวม	486	3.35	.71		

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างการศึกษาระดับต่างๆกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	216	3.37	.63	20.710	.000
ระดับปริญญาตรี	156	3.01	.75		
ระดับปริญญาโท	85	2.79	.63		
ระดับปริญญาเอก	28	2.73	.79		
รวม	485	3.12	.72		

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อตนเอง ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศ

สำเร็จจากสถาบัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ภายในประเทศ	241	2.99	.86	5.787	.017
ภายนอกประเทศ	31	2.59	.89		
รวม	272	2.94	.87		

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการรับรู้ถึงผลกระทบในด้านบวกของการพูดภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ที่มีต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันภายในและภายนอกประเทศ

สำเร็จจากสถาบัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนฯ	F	P
ภายในประเทศ	243	2.95	.73	4.707	.031
ภายนอกประเทศ	30	2.64	.69		
รวม	273	2.91	.73		

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	P
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	-6.3	-.183	-2.530	.012
การศึกษา	3.698	.078	1.052	.294
เพศ	1.111	.012	.243	.808
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	7.711	.145	2.274	.023
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.205	.046	.709	.479
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	1.889	.042	.690	.491
ความรู้ภาษาอังกฤษ	-1.4	-.023	-.405	.686
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	-1.1	-.023	-.363	.717
แปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์				
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	6.510	-.014	.229	.819
แปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน				
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	.134	.145	2.562	.011
ค่าคงที่	.240		1.216	.224

$$R = .280 \quad R^2 = .079$$

$$F = 3.603 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปริมาณการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	P
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	-1.600	-.272	-3.453	.001
การศึกษา	0.168	.213	2.588	.010
เพศ	-2.300	-.014	-0.269	.788
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	0.227	.243	3.499	.001
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	-4.500	-.006	-0.077	.938
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	-1.500	-.002	-0.029	.977
ความรู้ภาษาอังกฤษ	8.764	.087	1.368	.172
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์	0.170	.211	3.101	.002
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	9.528	.119	1.778	.076
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษ	7.721	.048	0.804	.422
ค่าคงที่	0.661		1.756	.080

$$R = .458 \quad R^2 = .210$$

$$F = 8.255 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระดับหน่วยภาษาอังกฤษที่ปนในภาษาไทยในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	P
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	1.561	.037	0.440	.660
การศึกษา	-7.802	-.142	-1.591	.113
เพศ	-0.171	-.145	-2.620	.009
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	-3.102	-.047	-.631	.529
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	0.126	.222	2.831	.005
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	4.779	.088	1.234	.218
ความรู้ภาษาอังกฤษ	-2.202	-.031	-0.447	.655
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	-8.804	-.002	-0.022	.983
ปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์				
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	6.977	.124	1.738	.083
ปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน				
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	-1.802	-.016	-0.254	.800
ค่าคงที่	1.155		4.085	.000

$$R = .322 \quad R^2 = .104$$

$$F = 3.536 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อการพูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้นของตนเอง

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	p
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	-3.003	-.038	-0.572	.567
การศึกษา	-0.250	-.225	-3.299	.001
เพศ	-0.151	-.067	-1.514	.131
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	9.576	.077	1.312	.190
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	0.110	.098	1.626	.105
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	-0.114	-.108	-1.903	.058
ความรู้ภาษาอังกฤษ	-1.602	-.012	-0.222	.824
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	7.326	.007	0.115	.909
แปลภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์				
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	0.235	.221	3.791	.000
แปลภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน				
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยแปลภาษาอังกฤษ	0.280	.130	2.460	.014
ค่าคงที่	1.939		4.500	.000

$$R = .447 \quad R^2 = .200$$

$$F = 10.617 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการรับรู้ถึงผลกระทบของการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้นของวัยรุ่น

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	P
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	-1.602	-.238	-3.440	.001
การศึกษา	7.209	.077	1.078	.282
เพศ	0.293	.153	3.326	.001
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	8.965	.009	0.139	.890
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	-7.102	-.075	-1.190	.235
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	6.281	.071	1.189	.235
ความรู้ภาษาอังกฤษ	6.565	.056	1.006	.315
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	-5.802	-.064	-1.002	.306
ปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์				
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทย	9.098	.101	1.654	.099
ปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน				
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	-0.386	-.212	-3.842	.000
ค่าคงที่	4.373		11.522	.000

$$R = .354 \quad R^2 = .125$$

$$F = 6.065 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 47 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการรับรู้ถึงผลกระทบของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้นของผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูป		t	P
	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน		
อายุ	-9.603	-.132	-1.847	.065
การศึกษา	-7.702	-.077	-1.047	.296
เพศ	4.858	.024	0.502	.616
การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ	-1.702	-.015	-0.237	.813
การฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	4.096	.041	0.626	.531
การชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.541	.037	0.614	.540
ความรู้ภาษาอังกฤษ	-8.602	-.068	-1.196	.232
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์	-8.802	-.091	-1.419	.157
ความเหมาะสมในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	0.117	.122	1.936	.054
ทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	0.241	-.124	-2.183	.030
ค่าคงที่	4.297		10.303	.000

$$R = .268 \quad R^2 = .072$$

$$F = 3.296 \quad (P < .001)$$

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผล หรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของตนเอง

เหตุผล/แรงจูงใจของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
ความมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร	118	24.53
การขาดคำแปลในภาษาไทย	108	22.45
ข้อจำกัดของการแปลเป็นภาษาไทย	74	15.38
ความต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ	71	14.76
ความเคยชิน	56	11.64
ความต้องการความสนุกสนาน	25	5.20
การใช้ตามความนิยม หรือแฟชั่น	22	4.57
อื่นๆ	7	1.46
รวม	481	100.00

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผล หรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้อื่น

เหตุผล/แรงจูงใจของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
การสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับนับถือ	191	25.07
ความมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร	102	13.39
ข้อจำกัดของการแปลเป็นภาษาไทย	78	10.24
การใช้ตามความนิยมหรือแฟชั่น	71	9.32
ความต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ	70	9.19
ความเคยชิน	66	8.66
การขาดคำแปลในภาษาไทย	64	8.37
ความชื่นชมความคิด วัฒนธรรม และค่านิยมตะวันตก	51	6.69
ความรู้ความชำนาญด้านภาษาอังกฤษของผู้พูด	47	6.17
ความต้องการความสนุกสนาน	9	1.18
อื่นๆ	13	1.72
รวม	762	100.00

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

การสำรวจข้อมูลวิจัย เรื่อง การแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ทุนสนับสนุนการวิจัยจาก กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว) (แบบสอบถามชุดที่ 1)

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขณะที่ท่านชมรายการต่างๆทางโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน ท่านพบการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ไทย มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
3. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
4. ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านี้มากน้อยเพียงใด					
คนส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นคน.....					
... มีการศึกษาสูง					
... น่าเชื่อถือ					
... ต้องการใช้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ					
... ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย					
... มีรสนิยมทันสมัย					
... นำรำคาญ					
... น่ายกย่องชมเชย					
... มีความรู้ความสามารถ					
... มีสถานภาพทางสังคมสูง					
... ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง					
... ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง					
... นิยมวัฒนธรรมตะวันตก					
... อื่นๆ (โปรดระบุ)					
.....					
.....					

5. ท่านพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของท่านหรือไม่
☐ พูด ☐ ไม่พูด ☐ ข้ามไปตอบข้อ 9
6. ท่านพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันบ่อยมากน้อยเพียงใด
☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด
7. ส่วนใหญ่ภาษาอังกฤษที่ท่านพูดปนในภาษาไทยอยู่ในระดับใด
☐ คำ ☐ วลี ☐ ประโยค ☐ ข้อความยาวๆที่หลายประโยค

8. ทำไมท่านจึงพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ

9. ท่านคิดว่าคนอื่นมีเหตุผลอะไรที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ

10. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อบุคคลต่างๆมากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
... ต่อตัวท่านเอง					
... ต่อผู้ชมที่เป็นเยาวชนไทยหรือวัยรุ่นไทย					
... ต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป					
11. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อ <u>ตัวท่านเอง</u> ในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแย่ลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

12. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อ เยาวชนหรือวัยรุ่นไทยในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแย่ลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

13. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อ ผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแย่ลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

14. ท่านคิดว่าสังคมไทยควรมีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ไทยหรือไม่

☐ ควร ☐ ไม่ควร ☐ ไม่แน่ใจ

คำถามเกี่ยวกับตัวท่าน

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- อายุ _____ ปี
- ท่านทำงานในตำแหน่ง ☐ ครู/อาจารย์
☐ บุคลากรประเภทอื่นๆ _____ → ข้ามไปตอบข้อ 6

4. ท่านสอนวิชาทางด้าน _____

5. ท่านสอนระดับชั้น
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ ปริญญาตรี
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ ปริญญาโท
☐ ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย	☐ ทั้งปริญญาตรีและปริญญาโท

6. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน
☐ ปริญญาเอก	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

7. ท่านสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน

- ☐ ภายในประเทศ

ท่านเคยได้รับการศึกษาหรืออบรม/ดูงาน/ฝึกงานในสถาบันต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการศึกษาหรืออบรม/ดูงาน/ฝึกงานหรือไม่

- ☐ เคย ที่ประเทศ _____ เป็นระยะเวลา _____

- ☐ ไม่เคย

- ☐ ต่างประเทศ

8. ความรู้ภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด

☐ สื่อสารได้ดีมาก	☐ สื่อสารได้เล็กน้อย
☐ สื่อสารได้ค่อนข้างดี	☐ สื่อสารไม่ได้เลย
☐ สื่อสารได้พอใช้	

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด	บ่อยมาก	บ่อย	ไม่ค่อยบ่อย	น้อยมาก	ไม่เคยเลย
9. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
10. ท่านฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ					
11. ท่านชมรายการโทรทัศน์ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ					

😊😊 ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูง 😊😊

การสำรวจข้อมูลวิจัย เรื่อง การแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทุนสนับสนุนการวิจัยจาก กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (แบบสอบถามชุดที่ 2)

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ขณะที่ท่านชมรายการต่างๆทางโทรทัศน์ไทยในปัจจุบัน ท่านพบการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ไทยมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
3. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
4. ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านี้มากน้อยเพียงใด					
คนส่วนใหญ่ที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นคน.....					
... มีการศึกษาสูง					
... น่าเชื่อถือ					
... ต้องการโอ้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ					
... ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย					
... มีรสนิยมทันสมัย					
... น่ารำคาญ					
... น่ายกย่องชมเชย					
... มีความรู้ความสามารถ					
... มีสถานภาพทางสังคมสูง					
... ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง					
... ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง					
... นิยมวัฒนธรรมตะวันตก					
... อื่นๆ (โปรดระบุ)					

5. ท่านพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของท่านหรือไม่

☐ พูด ☐ ไม่พูด ☐ ข้ามไปตอบข้อ 9

6. ท่านพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันบ่อยมากน้อยเพียงใด

☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

7. ส่วนใหญ่ภาษาอังกฤษที่ท่านพูดปนในภาษาไทยอยู่ในระดับใด

☐ คำ ☐ วลี ☐ ประโยค ☐ ข้อความยาวๆที่หลายประโยค

8. ทำไมท่านจึงพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ

9. ท่านคิดว่าคนอื่นมีเหตุผลอะไรที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ

10. ท่านคิดว่าการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อบุคคลต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
... ต่อตัวท่านเอง					
... ต่อผู้ชมที่เป็นเยาวชนไทยหรือวัยรุ่นไทย					
... ต่อผู้ชมส่วนใหญ่ทั่วไป					
11. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อเยาวชนหรือวัยรุ่นไทยในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแย่ลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

12. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อผู้ ชมส่วนใหญ่ทั่วไปในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแยลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

13. การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ส่งผลกระทบต่อตัว ท่านเองในด้านต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
... ใช้ภาษาไทยแยลง					
... รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาไทยลดลง					
... ได้รับความรู้ทันสมัยมากขึ้น					
... นิยมวัฒนธรรมไทยลดน้อยลง					
... ชื่นชมค่านิยมตะวันตกมากขึ้น					
... ใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย					
... มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น					
... ใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมากขึ้น					

14. ท่านคิดว่าสังคมไทยควรมีการรณรงค์ต่อต้านการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์ไทยหรือไม่

☐ ควรมี ☐ ไม่ควรมี ☐ ไม่แน่ใจ

คำถามเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ท่านทำงานในตำแหน่ง ☐ ครู/อาจารย์

☐ บุคคลประเภทอื่นๆ → ข้ามไปตอบข้อ 6

4. ท่านสอนวิชาทางด้าน _____
5. ท่านสอนระดับชั้น ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ ปริญญาตรี
☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย ☐ ปริญญาโท
☐ ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ☐ ทั้งปริญญาตรีและปริญญาโท
6. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของท่าน ☐ ปริญญาเอก ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
7. ท่านสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน
☐ ภายในประเทศ
 ท่านเคยได้รับการศึกษาหรืออบรม/ดูงาน/ฝึกงานในสถาบันต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการศึกษาหรืออบรม/ดูงาน/ฝึกงานหรือไม่
☐ เคย ที่ประเทศ _____ เป็นระยะเวลา _____
☐ ไม่เคย
☐ ต่างประเทศ
8. ความรู้ภาษาอังกฤษของท่านอยู่ในระดับใด
☐ สื่อสารได้ดีมาก ☐ สื่อสารได้เล็กน้อย
☐ สื่อสารได้ค่อนข้างดี ☐ สื่อสารไม่ได้เลย
☐ สื่อสารได้พอใช้

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด	บ่อยมาก	บ่อย	ไม่ค่อยบ่อย	น้อยมาก	ไม่เคยเลย
9. ท่านอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
10. ท่านฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ					
15. ท่านชมรายการโทรทัศน์/ภาพยนตร์/วิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษ					

☺☺ ขอขอบพระคุณในความร่วมมือเป็นอย่างสูง ☺☺

บทความสำหรับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

บทความสำหรับเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

โดย ดร. ปารรณนา กาลเนาวกุล

บทความนี้ขอนำผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์บ้านเรามาเผยแพร่ ผลงานวิจัยชิ้นนี้เป็นของ ดร. ปารรณนา กาลเนาวกุล อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี งานวิจัยชิ้นนี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสนับสนุนการวิจัย หรือที่เรียกชื่อย่อว่า ส.ก.ว

ท่านทั้งหลายคงเคยพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษกันอยู่บ่อยๆทั้งโดยที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว บ้างก็เป็นความเคยชิน ความสะดวก บ้างก็เป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย เป็นศัพท์เทคนิค หรือพูดเพื่อความสนุก ทันสมัยและโก้เก๋

ทราบกันหรือไม่ว่าภาษาอังกฤษที่เราพูดปนกับภาษานั้นมีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ หรือกลายเป็นมีลักษณะแบบภาษาไทยกันอย่างไร และรายการโทรทัศน์ประเภทใดในเมืองไทยเราที่มีการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทยกันมากที่สุด งานวิจัยชิ้นนี้มีคำตอบให้พวกเราทราบกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้วิเคราะห์เนื้อหาบทสนทนาภาษาไทยที่มีการพูดคำศัพท์ วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษปนแทรกในการพูดของรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆทางช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และ ITV ทั้ง 6 ช่องสถานีโทรทัศน์ โดยที่ผู้วิจัยได้แบ่งรายการทางโทรทัศน์ออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ ประเภทแรกก็คือละครไทยไม่ว่าจะเป็นละครช่วงตอนเย็น หรือหลังข่าวประมาณ 2 ทุ่มครึ่ง ประเภทที่สองคือรายการประเภทสนทนาบันเทิง หรือ รายการทอล์คโชว์ต่างๆ เช่น รายการสมาคมชมดาว รายการสัมภาษณ์หาชน รายการตีสิบ รายการดาวล้านดวง เป็นต้น ประเภทที่สามคือรายการสนทนาทางวิชาการ หรือ การสนทนาในประเด็นต่างๆทางที่เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมือง เช่น รายการขอคิดด้วยคน รายการสนทนา 55 นาที ทิศทางเศรษฐกิจ กรองสถานการณ์ เส้นทางนักลงทุน มองรัฐสภา เป็นต้น รายการประเภทต่อไปคือ รายการประเภทเกมโชว์ เช่น รายการเกมแค้น รายการแสนคุณสอง รายการชิงร้อยชิงล้าน และรายการประเภทที่ห้าซึ่งเป็นประเภทสุดท้ายคือรายการประเภทกีฬาต่างๆ เช่น รายการสตรีทชอกเกอร์โชว์ รายการสี่ทุ่มสปอร์ต รายการกอล์ฟคลาสสิก และรายการศึกจ้าวมวยโลก เป็นต้น

รายการเหล่านี้ถูกสุ่มขึ้นมาตามหลักการสุ่มแบบง่ายและบันทึกไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ภายหลัง โดยกำหนดให้มีเนื้อหาประเภทรายการละ 20 ชั่วโมงเท่าๆกัน เพื่อที่จะได้มีเนื้อหาในการวิเคราะห์ที่เท่าเทียมกัน ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นการวิเคราะห์เนื้อหารายการรวมทั้งสิ้น 100 ชั่วโมง

หลังจากที่วิเคราะห์เนื้อหารายการกันตั้ง 100 ชั่วโมงแล้วนั้น พบว่ารายการที่มีความถี่ของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษกันมากที่สุดคือรายการประเภทกีฬา อันนี้แสดงให้เห็นถึงความนิยมกีฬาตะวันตกของคนไทย การนำเสนอ การรับชมกีฬา หรือการรับเอาการเล่นกีฬาของคนไทยได้นำเอาคำศัพท์ของกีฬาแต่ละประเภทมาสู่ภาษาไทยด้วย เพราะภาษาอังกฤษหลายคำที่ใช้กันเป็นศัพท์เทคนิคที่ใช้เฉพาะวงการกีฬา หรือใช้กับกีฬาเฉพาะประเภท อาทิเช่น กีฬาประเภทกอล์ฟ เราจะได้ยินคำว่า "อันเดอร์พาร์" "สโตรค" "โฮลอินวัน" "เบอร์ดี" กันอยู่เสมอๆ ในรายการประเภทนี้

รายการประเภทที่ใช้ภาษาอังกฤษปนในการพูดภาษาไทยที่มีความถี่รองลงมาจากรายการประเภทกีฬาก็คือรายการประเภทสนทนาทางวิชาการหรือประเด็นเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมือง ผู้พูดส่วนใหญ่ก็เป็นนักวิชาการทางด้านต่างๆที่มีความคุ้นเคย หรือได้รับความรู้วิทยาการสมัยใหม่จากประเทศตะวันตกโดยผ่านภาษาอังกฤษ และเมื่อนำความรู้เหล่านั้นมาเผยแพร่ ถ่ายทอดอธิบาย หรืออภิปราย ก็มักจะใช้คำที่ได้เรียนรู้ หรือรับฟังมาเป็นภาษาอังกฤษ และไม่ได้แปลเป็นภาษาไทย หรือในบางครั้งการแปลเป็นไทยก็อาจจะได้ความหมายที่ไม่ตรงตัว หรือต้องใช้ภาษาไทยที่ยาวเยิ่นเย้อจึงจะได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้การสื่อสารไม่สะดวก

มีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการบัญญัติคำศัพท์ภาษาอังกฤษคือ มีคำภาษาอังกฤษหลายคำที่ได้มีการบัญญัติไว้ในภาษาไทยแล้วแต่ไม่ได้รับความนิยม อย่างเช่นคำว่า "ซอฟต์แวร์" ได้มีการบัญญัติศัพท์เป็นภาษาไทยเรียกว่า "ส่วนชุดคำสั่ง" หรือคำว่า "คอมพิวเตอร์" ก็มีศัพท์บัญญัติออกมาเรียกว่า "คณิตกรณ์" ก็ไม่แน่ใจว่าจะมีสักกี่คนที่เข้าใจความหมายของคำไทยสองคำนี้ หรือพอใจที่จะเลือกใช้คำภาษาไทยเหล่านี้มากกว่าคำภาษาอังกฤษที่เข้าใจง่ายกว่า

อย่างไรก็ตามงานวิจัยชิ้นนี้พบว่า มีคำภาษาอังกฤษหลายคำที่มีความหมายเทียบเท่าในภาษาไทย แต่ผู้พูดหลายคนก็ยังคงนิยมใช้คำภาษาอังกฤษ หรือ บางครั้งก็ใช้ควบคู่กันไปทั้งสองภาษา ตัวอย่างเช่น "หนังแนวทริลเลอร์ลึกลับซ่อนเงื่อน" "เรื่องการดูแลเทคโนโลยี" "มีเอ็กซ์ตราพิเศษ" "ดิสเคานท์ส่วนลด" "ไลฟ์สไตล์ชีวิต" "พวกส่วนประกอบที่เรียกว่าคอมโพเนนท์" "เป้าหมายการขยายตลาด" "เลือกหน่อยสกรีนหน่อย" สังเกตได้ว่าผู้พูดข้อความเหล่านี้สามารถใช้ภาษาไทยที่มีความหมายเทียบเท่าคำภาษาอังกฤษได้ หากไม่มีการใช้คำภาษาอังกฤษในตัวอย่างที่ยกมาก็ไม่ทำให้เสียความหมายแต่อย่างใด แต่ว่าผู้พูดเหล่านี้ก็ยังคงเลือกที่จะใช้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับภาษาไทย

รายการประเภทที่ใช้ภาษาอังกฤษปนในการพูดภาษาไทยที่มีความถี่รองลงมาจากรายการประเภทกีฬาและประเภทสนทนาวิชาการ คือรายการประเภทเกมโชว์ สนทนาบันเทิง และรายการที่มีความถี่ของการใช้ภาษาอังกฤษปนในการพูดภาษาไทยน้อยที่สุดก็คือละครไทย

การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยส่วนใหญ่อยู่ในระดับคำ ปริมาณการใช้วลี หรือประโยคที่เป็นภาษาอังกฤษมีอยู่น้อยมาก และคำส่วนใหญ่ที่ใช้ก็เป็นคำนาม โดยมากกว่าคำกริยา คำคุณ

ศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ ประเด็นนี้ก็สอดคล้องกับผลงานวิจัยในประเทศอื่นๆ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปนภาษาอังกฤษในภาษาอื่นๆ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าเมื่อสังคมทุกสังคมมีการเปลี่ยนแปลงและมีวิทยาการก้าวหน้า ชีวิตประจำวันในสังคมจึงมักมีสิ่งของใหม่เกิดขึ้นมากกว่าวิทยาการใหม่ๆ หรือคุณสมบัติใหม่ๆ

งานวิจัยชิ้นนี้พบว่าภาษาอังกฤษที่พูดปนในภาษาไทยนั้นมีลักษณะกลายไปตามลักษณะภาษาไทย หรือเรียกกันอย่างง่าย ๆ ว่าเป็นการพูดภาษาอังกฤษแบบไทยๆ ลักษณะที่ว่ามันมีดังนี้

การใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยและใช้แบบไทยๆ ประเภทแรกคือ การที่ผู้พูดตัดคำภาษาอังกฤษให้สั้นลง ยกตัวอย่างเช่น “คอมพิวเตอร์” ก็ตัดลงเหลือคำว่า “คอม” คำว่า “แอร์” ที่หมายถึง “เครื่องปรับอากาศ” หรือ “พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน” ในภาษาไทยนั้น ก็เป็นคำที่ตัดมาจากคำเต็มในภาษาอังกฤษว่า “แอร์คอนดิชันเนอร์” หรือ ว่า “แอร์โฮสเตส” คำว่า “ดิสโก้เทค” ก็เหลือแค่คำว่า “เทค” คำว่า “สตูดิโอ” ก็พูดเพียงว่า “สตู” เป็นต้น

นอกจากนี้ก็ยังมีการเอาคำภาษาอังกฤษมาผสมกับคำไทย เช่น การไหวต นักทอล์ค ลูกทัวร์ คำว่า การ นัก และ ลูก เป็นคำไทยที่ใส่ไว้ข้างหน้าหน่วยคำเพื่อทำคำนั้นให้เป็นคำนาม

การใช้คำผิดไวยากรณ์ เช่น การใช้คำที่เป็นคำนามในภาษาอังกฤษมาทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาไทย เช่นในตัวอย่างข้อความดังนี้ “ถ้าเราซักเซสได้ก็จะเป็นการดี” คำว่า “ซักเซส” ในภาษาอังกฤษเป็นคำนาม แต่เอามาใช้ตามหลังประธานซึ่งควรจะใช้คำกริยา หรืออีกตัวอย่างเช่น “รู้สึกแฮปปี้เนส” ควรจะใช้ว่า “รู้สึกแฮปปี้” เพราะว่าในภาษาอังกฤษนั้น คำว่า “รู้สึก” ต้องตามด้วยคำคุณศัพท์ แต่คำว่า “แฮปปี้เนส” เป็นคำนาม จึงควรเปลี่ยนเป็น “แฮปปี้” ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์

การใช้คำผิดความหมาย เช่น “เมท์กัน” คำว่า “เมท์” ในภาษาอังกฤษเป็นคำนาม แปลว่า “ปาก” ในที่นี้ใช้เป็นคำกริยา โดยเปลี่ยนเป็นหมายถึง “พูดคุย” หรือ “เช็กบิล” เป็นการผสมคำภาษาอังกฤษสองคำเข้าด้วยกันเพื่อใช้สื่อความหมายแบบภาษาไทย โดยส่วนใหญ่ใช้เพื่อหมายถึง “การขอให้คิดราคาอาหาร หรือการเรียกเก็บเงินค่าอาหาร” เช่นเวลาเราเรียกพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารให้ “เช็กบิล” แต่ในภาษาอังกฤษนั้น การเรียกเช่นนี้ เราจะใช้เพียงว่า “Bill, please.”

ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษแบบไทยๆ อีกลักษณะหนึ่งก็คือ การซ้ำคำ เช่น “กำลังฮอตฮอต” “แบบเพียวเพียว” “พูดกันอย่างแฟร์แฟร์” “ให้แฟนแฟนเพลงมารับรู้” การซ้ำคำในภาษาไทยมีหน้าที่หลายอย่าง หน้าที่ประการหนึ่งคือการย้ำเน้นความหมายของคำ หรือ การแสดงความเป็นพหูพจน์ เป็นต้น ซึ่งในภาษาอังกฤษนั้น จะไม่ใช้การซ้ำคำแต่จะใช้คำขยายเช่น คำว่า “very” ไว้หน้าคำคุณศัพท์ หรือคำว่า “many” ไว้หน้าคำนาม

ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษแบบไทยๆ อีกลักษณะสุดท้ายที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้ คือ การเรียงสลับคำ โดยปกติแล้วในภาษาอังกฤษนั้น คำที่เป็นคำขยายวางไว้หน้าคำหลักหรือคำที่ถูกขยาย เช่น คำว่า “คอมพิวเตอร์เกม” แต่ในภาษาไทยคำขยายวางไว้หลังคำที่ถูกขยาย ดังนั้น คำว่า

คอมพิวเตอร์เกม” ในภาษาอังกฤษ จึงกลายเป็น “เกมคอมพิวเตอร์” หรือ คำว่า “แจ๊สคอนเสิร์ต” ในภาษาอังกฤษ เมื่อพูดเป็นภาษาไทยจะได้ว่า “คอนเสิร์ตแจ๊ส” คำว่า “ฟุตบอลทีม” ในภาษาอังกฤษ จึงเป็น “ทีมฟุตบอล” ในภาษาไทย เป็นต้น

บทความนี้เป็นการนำผลงานวิจัยเรื่องการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในรายการโทรทัศน์มาเผยแพร่ โดยเป็นการอธิบายโดยสรุปเนื้อหางานวิจัยเพียงส่วนเดียวเท่านั้น ผู้วิจัยยังมีรายละเอียดส่วนอื่นและตัวอย่างอีกมากมายที่ไม่ได้นำเสนอในครั้งนี้ ผลการวิจัยในส่วนอื่นก็มีความน่าสนใจเช่นกัน และอาจมีโอกาสมาย่อยต่อไป สำหรับผู้ที่มีความสนใจในงานวิจัยเรื่องนี้ สามารถขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ดร. ปราวรณา กาลเนาวกุล แผนกวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี